

S'Arenal

de Mallorca

PRENSA
COMARCA

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. IX NÚMERO 187 15 DE GENER 1990 PREU: 75 PTES.

La recent creada Agrupación Social Independiente, el partit polític de s'Arenal, va organitzar una festa el diumenge dia 7 de gener, una festa que va reunir a un parell de millars de persones a la Plaça Major de s'Arenal. A la fotografia, en Natalio des Coll d'En Rabassa amb un dels molts avions que prengueren part al festival esportiu.

Mallorca, diada nacional indiferent

Entre la indiferència popular i la disbauxa pròpia de la jornada va transcórrer, un any més, la Diada Nacional de Mallorca. El 31 de desembre era enguany el 760 aniversari de l'entrada a la Medina Mayurqa musulmana del Rei En Jaume.

La jornada anterior, el 30, ja havien començat els actes. En aquest cas, celebració reivindicativa. EL PSM concentrava els seus fidels a un poble de l'interior, Sineu, on organitzà activitats festives durant tot el dia. Només al vespre hi hagué l'acte pròpiament polític i que es desenvolupà sota l'eslògan «Mallorca: ¿terra o ci-

ment?» que expressa clarament la intenció dels nacionalistes d'incidir cada vegada més en temes ecològics.

El matí del 31, a la central plaça de Cort, es dué a terme la celebració institucional, l'anomenada Festa de l'estendard. Tots els regidors de l'Ajuntament de Palma portaren l'estendard, una reproducció del que portava el Rei Jaume I al Centre de la plaça mentre una companyia d'infanteria li retia honors militars. A més, amenitzaren la festa música i balls populars i es recità *Colcada*, el poema d'Alcantara Peña que recorda l'entrada de les forces cristianes a Ciutat, després de mesos de setge. El tradicional pregó, sempre fet per un personatge popular o per una personalitat de la cultura mallorquina, recaigué enguany en la figura de la jo-

ve escriptora Maria de la Pau Janer. Finalment, el batlle de Palma, Ramon Aguiló, desitjà als ciutadans una bona i feliç entrada d'any.

Tancà els actes de la Diada la tradicional manifestació independentista el vespre del mateix 31, amb la presència d'un centenar de persones. El lema era «Liberat per a Macià Manera» i «Defensar la terra no és cap delict». Contràriament a l'any passat, no hi hagué cap tipus d'incidents.

I a partir de les 22.00 hores començà la festa de comiat de l'any i de benvinguda del nou. Veritablement fou l'única concentració que tingué un seguiment massiu per part dels mallorquins, a pesar de, o precisament per no tenir res a veure amb la Diada.

Miquel Payeras

El Duo Addaggio amenitza les vetlades a la Discoteca Eden Parc de Can Pastilla.

Un grup de pioners de Sant Josep Obrer, barriada de Pere Garau, visitaren la nostra casa a principis d'aquest any 1990. S'engrescaren en la idea de editar un suplement de S'ARENAL a la seva barriada.

EDEN PARK

DISCO SHOW

De dimarts a dissabtes a partir de les 10' 30

DUO ADDAGGIO

Divendres y dissabtes

GRAN ORQUESTRA MANHATAN
i els seus «mariachis»

Carretera de s'Arenal, entre els
Bañers 213. Tlf: 263858. Can Pastilla.

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745-263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Crucs Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües SOGESUR	262493

S'Arenal de Mallorca

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Can Pastilla, Es Coll, Son Ferriol, Llucmajor i Sant Jordi. Subscribiu-vos-hi

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i envieu-la al Camí

Camí de les Pedreres, 132, s'Arenal

Jo crec que ja s'han passat

Segons sa meva idea de lo que he observat es socialista ha arrelat molt fort dins sa nos-
/tra terra.

No és de dreta ni es-
/querra,
neda dins ses dues
/parts;
haurem de passar
/molt d'anys
escoltant seva guite-
/rra.

Ha col.locat molta
/gent
en feina molt poc so-
/brada;
bona paga ha assig-
/nada
per poder estar con-
/tent.

Això són procedi-
/ments
de gent qui té mà es-
/querra;
pensen guanyar tota
/guerra
en sentit intel.ligent.

Fa pagar molt al qui té
i s'arribaran a cansar;
un moment s'apurará,
dirà ho deixaré fer.
De baixa ho donaré,
despediré es perso-
/nal,

això serà es final
des negoci hostaler.

Ara ja li ha tocat
a aquell trist conrador,
no treu res de es favó,
de ses metles ni des
/blat.

Es preu que té assig-
/nat,
no li cobreix ses des-
/peses;

En misèries com
/aqueixes

no hi estava acostu-
/mat.

Un temps es foraviler,
a sa finca va comprar
i després la va poblar
de figuera i garrover;
Vinya, també ametler
i la tancà de paret,
criava xot i porquet
per treure qualche do-
/bler.

Es terreno es convertí
en un jardí prodigiós;
els horts feiem bons
/melons,
patates per consumir.
La terra nos va servir
per cobrir necessitats;
vivien molt alegrats
ballant es ball mallor-
/quí.

Nos vengué sa fatal
/guerra
que es ritme va can-
/viar

i sa gent s'habitua
jugant a serra mame-
/rra;
se va anar ferra qui
/ferra
per mirar de viure bé
de sa feina fugigué
el de dreta i el d'es-
/querra.

I aquell jardí prodigiós
que tanta suor costà
a poc a poc s'olvidà
perdent els seus res-
/plendors.

No queden ja conra-
/dors,
per no treure per men-
/jar.

Tot garriga tornarà
a dins uns anys no
/llunyós.

I s'hostaler que ha d'o-
/ferir

sa finca a s'estranger
li diu: —Jo t'explotaré
tal com me pot conve-
/nir:

tu el client has d'assis-
/tir

de bon llit i bon menjar
que no se pugui quei-
/xar

que et tancaré es
/camí.

Estudiat es factor
de nostra rica Mallorca
tenim s'orquestra que
/toca,
però molt mals direc-
/tors:

No hi ha un homo
/manyós
pel problema arreglar,
perden el temps en
/xerrar,

nombrant moltes co-
/missions.

Si tenim la bona terra,
platges, cales i mun-
/tanyes,
carreteres eixampla-
/des,
hotels a dreta i esque-
/rra

i amb un sol que en-
/lluerna
pel nostres cossos to-
/rrar,

Què més podem de-
/manar
si això és la vida eter-
/na?

Quan recordam temps
/enrerra
dels nostres conquis-
/tadors

dels famosos inven-
/tors,

nos pega molt grossa
/pena.

Hem perduda sa ca-
/rrera

a dins s'ordre des
/crear,

només en so molt xe-
/rrar

amb això duen quime-
/ra.

Ben prest no podrà
/pagar

es gastos que té
/asisgnats

que tots ells van desti-
/nats

a gent qui se col.locà.
El Ministre va pujar
general, governador
cònsol i ambaixador
i es clero no es des-
/cuida.

Devuit billons senyalà
es Ministre d'Hacien-
/da

que el qui treballa o té
/renda

aquest factor cobrirà;
cap duro rebaixará
a aquell qui està
/col.locat;

serà sempre respectat
perque bé pugui men-
/jar.

Després que Mallorca
/és

una illa prodigiosa
amb un sol que la
/adorna

i un pinar gran i espès,
platge de tot el com-
/près,

coves i grosses mun-
/tanyes,

un pla d'horts que l'a-
/companyen

per fer bous i rava-
/nets.

Tenguent tanta condi-
/ció

sa nostra illa mallor-
/quina,

ara només se precisa
una bona direcció.

No ha de venir un sen-
/yor

d'agències estrange-
/res

aguantant seves rien-
/des

per lo bo explotar-ho.

A lo nostro defensem
amb totes ses ener-
/gies,

a ses coses preferides
les tenim que contro-
/lar

i el qui vol estiuajar
baix de nostra direc-
/ció,

se li tendrà atenció
i tot servici trobarà.

**Climent Garau i
Salvà
1-1-1990**

Tenis Arenal

GIMNÀS - JUDO - TAEKWONDO
MANTENIMENT - CULTURISME

TLFS.: 263112 - 263834

PISCINES - SOLÀRIUMS - TOBOGANS

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de s'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - s'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX 269941

Enquesta de la revista valenciana EL TEMPS

¿Autodeterminació? Sí, gràcies

100 raons a favor

«¿Creu que les nacionalitats de l'estat espanyol no han de renunciar a exercir el dret d'autodeterminació? ¿Per quina raó?». Aquesta és la qüestió que EL TEMPS ha plantejat a 100 personalitats. Les seues respostes avalen un dret irrenunciable.

De les respostes obtingudes a la pregunta «¿Creu que les nacionalitats de l'estat espanyol no han de renunciar a exercir el dret d'autodeterminació? ¿Per quina raó? podem obtenir les següents característiques:

1.—Com a fet general hem de destacar que l'àmbit de respostes recollides no és exclusivament cultural o polític. Es tracta d'una mostra que abasta professions diferenciades (dissenyadors, pintors, escriptors...).

2.—Malgrat la diversitat de dedicacions professionals s'obté clarament el perfil d'un grup de respostes —aproximadament d'un 70%— que relaciona l'exercici d'aquest dret al fet de ser una nacionalitat històrica. Igualment es relaciona aquest fet (comunitat amb història, etc...) amb la comparació d'aquest dret amb els drets individuals de la persona: l'autodeterminació apareix com un dret humà.

3.—El dret a l'autodeterminació apareix dins el percentatge apuntat— relacionat amb la lliure decisió del futur d'un país. Ara bé, també ha quedat establert que les respostes, arribats en aquest punt, prenen una triple opció: a) aquest dret servia per a organitzar federalment l'estat espanyol (de vegades serviria per a reconstruir un passat històric confederal); b) l'autodeterminació no implica la independència política del país on s'exerceix i c) el plebiscit partia dels estatuts d'autonomia establerts.

4.—Entre les opinions apareix un sector que encara que no és significatiu quant a percentatge però ho és en tant que representant de partits polítics concrets: en un cas es representa el PSPV-PSOE i en l'altre el CDS-Illes. La coincidència bàsica d'aquests dos partits és que el plebiscit per l'autodeterminació passa pel dret exercit en el referèndum constitucional i que, en tot, cas, reivindicar ara aquest dret és caure en un tacticisme polític que cerca beneficis polític concrets (PSPV-PSOE). Pel que fa al model d'estat, el primer partit citat advoca per un estat federal —prenent com exemple el cas alemany— com a màxima expressió de l'estat de les autonomies. Per a aquest partit ha de quedar clar que el 1978, amb la Constitució espanyola, es resolva satisfactoriament el model d'estat, i que per tant, s'havien de trobar fórmules d'organització a partir del model establert.

Pel que fa al CDS, hem de remarcar la resposta poc homologada quant a totalitat de partit ja que una secció (Catalunya) opinava a favor d'aquest dret qualificant-lo de «dret democràtic radical».

5.—Per nacions, les respostes donades referents a l'autodeterminació es poden situar globalment des de la relació amb el dret polític, en el sentit de remarcar una voluntat política molt definida en el seu exercici.

Val a dir que aquestes respostes compten amb un grau d'elaboració teòrica (Euskadi), fins a una influència clara dels fenòmens de descolonització contemporània per veure quin grau de legitimitat actual pot tenir l'exercici d'aquest dret, observant si l'autodeterminació volia equiparar-se amb autonomia o amb independència (Galícia); passant per una concepció heterogènia —oscil·lant des d'una formalització política fins a un desconeixement del sig-

nificat d'aquest dret— amb una forta càrrega de sentiment històric i cultural (Països Catalans). Cal dir que en aquest últim cas la reivindicació de l'autodeterminació apareixia lligada en casos concrets a la lluita contra la uniformitat cultural de l'estat espanyol; a la viabilitat de l'exercici d'aquest dret per solucionar la violència política; o bé el reconeixement que es tenia del dret en qüestió, però manifestant que no era el moment oportú en la seva aplicació i que aquest dret no havia d'implicar posar fronteres respecte als altres països.

En qualsevol cas, en aquest punt podríem avançar com a hipòtesi de treball una relació bastant significativa entre

Aquest judici és mantingut per intel·lectuals propers al Partit Socialista com ara Francesc Ferrer, fet que evidencia la manca de criteri polític comú en aquest i altres partits, com hem constatat.

7.—S'ha observat en un sector dels enquestats un estranyament per les reaccions que han tingut els organismes oficials estatals davant la proclamació del Parlament de Catalunya de no renunciar el dret a l'autodeterminació. Aquest fet ha estat comparat en l'enquesta amb l'actitud del govern espanyol en mostrar-se partidari de l'autodeterminació als països de l'Est. Podem dir, doncs, que aquesta reacció d'un grup d'enquestats podria molt bé ex-

versitat de València): «El dret d'autodeterminació és irrenunciable i podria arribar a ser el camí per superar determinades situacions de violència política».

Pere Rosselló (directiu de l'Obra Cultural Balear): «L'autodeterminació és un dret que té qualsevol poble i nació, i com que som un poble tenim dret a exercir-lo».

Micharmut (dibuixant de còmics): «L'autodeterminació és necessària per a trencar la uniformització de la cultura actual, espanyola».

Francesc Cabana (economista): «És evident que no s'hi pot renunciar. És un dret que té tota nació i nosaltres en som una».

Aina Moll (ex-directora general de Política lingüística de la Generalitat de Catalunya): «Aquest és un dret natural que tenen tots els pobles, però crec que no és ara el moment més oportú per a plantejar-lo».

Carlos Garaikoetxea (ex-lehendakari del govern basc. Secretari general

podem deslligar les llibertats individuals de les col·lectives. M'han estranyat, d'altra banda, les reaccions històriques a aquesta reivindicació».

Sento Llobell (dibuixant de còmics): «No tinc clar el que és aquest dret, però que s'hauria de reconèixer, encara que personalment no sigui partidari de la independència».

Rafael Alemany (cap de normalització lingüística de la Universitat d'Alacant): «Genèricament és un dret universal. I crec que és cada poble qui ha d'exercir-lo segons les seves circumstàncies concretes. Pel que fa a les recents manifestacions d'aquest dret des d'instàncies parlamentàries cal dir que són legalment impecables».

Pere Manzaneres (director de Ràdio Arrels): «Aquest dret és del poble. Si els estats francès i espanyol ens el neguen, evidencien la manca de llibertat del nostre poble».

Casimir Boy (president d'Emissores Municipals de Catalunya): «Les nacions de l'estat han d'evolucionar en un sentit federal partint dels estatuts d'autonomia».

Alex Susanna (escriptor i director de l'editorial Columna): «Cal no renunciar-hi. L'autodeterminació pot crear les condicions de normalitats de les cultures de les nacionalitats».

Andreu Alfaro (escultor): «En un país democràtic qualsevol ciutadà pot demanar allò que creu que és just i necessari. Aquesta és la base de la democràcia».

Antoni Miquel, Leslie (cantant dels Sirex i restaurador): «Hi ha moltes coses per les quals lluitar. Cada Nacionalitat ha de lluitar lliurement per arribar a un estat federal. No hi hem de renunciar».

Marta Pessarrodona (escriptora): «Quan es parla de la casa comuna europea com a model de convivència de totes les nacionalitats, Catalunya no ha de renunciar a l'autodeterminació».

Domènec Sesmilo (secretari d'Organització d'Unió Democràtica de Catalunya): «No podem renunciar a un dret bàsic perquè Espanya es transformi en estat federal on tots els pobles siguin lliures i respectats».

Francesc Navarro (president del Centre Excursionista de Castelló): «La consecució d'aquest dret seria factible encara que el veig difícil per la interdependència progressiva de totes les nacions».

Josep Vicent Marqués (sociòleg): «Jo, que sempre he defensat les separacions i els divorcis amistosos pel que fa les relacions personals... no puc entendre com hi ha gent que no reconeix aquest mateix dret per als pobles».

Issac Díaz Pardo (empresari galleguista. Director de «Cerámicas O. Castro y Sargadelos»): «L'autodeterminació és un ideal per a reconstruir l'antiga federació espanyola en un context europeu de cultures diferenciades».

Francesc Quetglas (president del CDS-Balears): «Sóc partidari de l'autodeterminació exercida a través de la Constitució i dels Estatuts d'Autonomia».

Alex Broch (director literari d'edicions 62): «L'autodeterminació és un dret democràtic».

Tete Montoliu (pianista): «No s'hi ha de renunciar. ¿Què és això de l'Estat espanyol? Catalunya és Catalunya, i Espanya és Espanya, i punt».

Antoni Serra (periodista i escriptor): «Hi tenim dret perquè som una nació».

Pedro Aurteneche (president de

Dalt, Ramon Lapiedra, Aina Moll, Antoni Subirà, Cesc Vila. Baix, Antoni Miró, Marta Pessarrodona, J. V. Marqués i Tete Montoliu.

un procés de lluita política per la consecució d'aquest dret i el tipus d'identitat nacional que se'n deriva. Mentre que en el cas basc es prefigura una clara concepció política de nació basca (vegeu les opinions d'I. Esnaola, I. Anasagasti i J. M. Aguirre); en el cas català no apareix tan clara una relació del tipus esmentat sinó que, com hem dit, es dona més sovint una identitat basada en la cultura nacional. De tota manera, entre els enquestats catalans apareixen respostes que diferencien clarament una identitat nacional, concebuda ja políticament, de la identitat estatal (vegeu el cas de Tete Montoliu).

6.—Pel que fa al no-reconeixement que la constitució espanyola efectua d'aquest dret, s'aprecia entre els enquestats una voluntat de reforma del text constitucional, tot manifestant que no hi ha una continuïtat entre el que es reivindicava fa deu anys i les necessitats polítiques actuals (aquesta opinió contradiu la concepció oficial del govern estatal ja que aquest manté que el dret a l'autodeterminació ja s'exerceix en votar en el referèndum constitucional).

pressar una crítica a la relació entre reconeixement de la lliure determinació amb un cert prestigi polític internacional d'un govern estatal i negació d'aquest principi solidari en relació al possible qüestionament de les fronteres estatals (val a dir que el factor *temença* del govern espanyol ha estat remarcat, sobretot, entre els opinants bascos).

En resum, podem afirmar que els enquestats demostren obertament —en més d'un 90% dels casos— una voluntat d'exercir el dret d'autodeterminació; que aquest està molt més definit en casos amb una concepció política menys pactista amb l'estat en qüestió (Euskadi) i que el debat, pel que fa al cas català, s'estableix en si l'autodeterminació ha de dur o no la independència. En aquest sentit, de l'enquesta sembla desprendre's que s'optaria per un estat federal.

De tota manera, el que sembla clar és que el fet de reivindicar l'autodeterminació confirma la idea que el fet nacional continua sent un factor no resolt des del tardofranquisme ençà.

Ramon Lapiedra (rector de la Uni-

d'Eusko Alkartasuna): «És un dret democràtic que reivindico per al meu poble ja que constitueix la garantia de la pròpia supervivència d'una nació. Permet formar un estat, però també articula formes federals de governs».

Antoni Subirà (conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya): «Remeto el meu pronunciament sobre el tema al text aprovat pel Parlament de Catalunya».

Cesc (dibuixant): «Des d'un punt de vista democràtic cada poble s'ha de poder determinar. No s'hi ha de renunciar».

Gato Pérez (músic): «No es pot renunciar a cap dret. Però en el cas de Catalunya podria resultar avorrit posar fronteres amb determinades nacionalitats d'Espanya pel flux de cultures present a Catalunya».

Antoni Miró (pintor): «És un dret que té qualsevol ciutadà que pertanyi a una cultura, a una nació pròpia. El que no entenc és que se'ns hi haja d'autoritzar».

Sebastià Serra (professor universitari i diputat al Parlament de les Illes pel PSM): «Crec que som un poble i no es

Enquesta de la revista valenciana EL TEMPS

Antonio Gades, Gabriel Ferraté, Albert Boadella i Josep Lluís Barceló.

Mary Santpere, Alfons Cucó i Joan Pere Viladecans.

L'Athlètic Club de Bilbao): «Per a mi és un dret inherent als pobles amb cultura i idiosincràcies pròpies. I Euskadi, com a poble diferenciat, hi té dret perquè pugui decidir el seu propi desenvolupament i futur».

Jordi Tarrés (esportista): «L'autodeterminació pot aplicar-se en un futur, si la voluntat de la gent així ho vol».

Salvador Martí (president del Grup Excursionista i Esportiu de Girona): «Com que Catalunya és una nacionalitat històrica i pot decidir en qualsevol moment el seu futur, no hi hem de renunciar, a aquest dret».

Mary Santpere (actriu): «L'autodeterminació s'ha de defensar per damunt de tot perquè ningú millor que un mateix pot saber el que vol».

Antoni Gades (ballarí i actor): «És un dret natural que tenim i és cínic que se'l reclame per a altres països i s'ignore, com fa el govern espanyol, quan es tracta del propi país».

Núria Feliu (cantant): «No s'hi ha de renunciar. Som una nació i per això tenim un dret tan senzill com el de ser».

Albert Boadella (dramaturg): «L'autodeterminació és una possibilitat perquè qualsevol comunitat huma-

na —sigui o no nació— pugui decidir el que vol».

Antoni de Senillosa (advocat): «No se n'ha de fer una renúncia explícita encara que crec inoportú el seu plantejament avui».

Antoni Fernández Teixidó (president federal a Catalunya del Centre Democràtic i Social): «Les nacionalitats tenen dret a exercir-lo perquè és un dret democràtic radical, encara que cal relacionar l'autodeterminació amb el moment històric concret».

José Manuel Aguirre (membre d'Euskaria, Associació per al dret d'autodeterminació d'Euskadi): «És un dret automàtic i legítim del poble d'Euskadi per la possessió de la seva cultura, que es troba per damunt del interès territorial d'un estat «unificador»».

Alfons Cucó (historiador i senador del PSPV-PSOE): «La Constitució de 1978 ha resolt l'estructura de l'estat i per això em preocupa el tecnicisme de certes forces polítiques per obtenir beneficis polítics amb l'ús de l'autodeterminació, com a forma de xantatge. S'ha d'anar a l'estat federal com a culminació de l'estat autonòmic».

Iñaki Etxeola (Membre de la Mesa Nacional d'Herri Batasuna): «Euskadi té dret a l'autodeterminació perquè sota la reforma es furtà al nostre po-

ble el seu reconeixement. Per això els bascos no acceptaren majoritàriament la Constitució».

Gabriel Ferraté (rector de la Universitat Politècnica de Catalunya): «L'autodeterminació té un valor variable, per a mi és un dret irrenunciable».

Joan Pere Viladecans (pintor): «En una democràcia no s'ha de renunciar a cap dret».

Manuel Camp (compositor): «Hi estic a favor per a les nacionalitats històriques perquè permet decidir lliurement el nostre futur».

José Lluís Barceló (ex-conseller d'Educació del Consell del País Valencià): «Tota nació no hi ha de renunciar encara que no estiga reconegut a la Constitució. La declaració del Parlament de Catalunya, de tota manera, no advocava per aquest dret, sinó que manifestava no renunciar-hi».

Miquel Àngel March (secretari del GOB: Grup d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa de les Balears): «Hi estic a favor perquè som un poble sobirà i com a tal tenim dret a decidir el nostre futur».

Arcadi Garcia (historiador): «¿Com podem renunciar-hi si és un dret irrenunciable de tots els pobles i reconegut pels organismes internacionals?»

Matilde Salvador (compositora): «No hi hem de renunciar, si és un dret que tenim, però de la Constitució espanyola no en sé res, i no sé si hi estava reconegut».

Marià Villangómez (poeta. Premi d'Honor de les Lletres Catalanes): «El dret a l'autodeterminació és una actitud perfectament desitjable, ja que és un dret inalienable de cada poble».

Nadal Batle (rector de la Universitat de les Illes Balears): «Si no s'atempta contra la llibertat dels tothom té dret a ser amo del seu destí. Exercir l'autodeterminació és un dret democràtic».

Robert Moróder (advocat, militant nacionalista del anys trenta): «Encara que la constitució no reconega aquest dret no hi ha de renunciar. Les constitucions són canviables. I si aquest dret representa o no l'independentisme seria un altre camí, encara que des de molt jove tinc molt clar que preferesc la independència per a la meua nació, el conjunt dels Països Catalans».

José Ma. Gasset (director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs): «Renunciar a l'autodeterminació seria renunciar a la llarga tradició històrica de Catalunya».

Francesc Rovira (president de l'Associació Professional d'Il·lustradors): «No hem de renunciar a cap dret. D'altra banda, el Parlament de Catalunya representa l'opinió dels catalans i, per tant, si un poble vol emancipar-se, cap estat no ha d'impedir-ho».

Iñaki Anasagasti (portaveu del Grup

parlamentari basc-PNS a les Corts espanyoles): «...Hi ha una por evident que la consulta al poble base sobre l'autodeterminació sigui desfavorable a les posicions espanyoles. El poble basc té dret a autodeterminar-se perquè volem que el Bidasoa sigui un riu i no una frontera. Perquè estem dividits en dos estats. Perquè ens han separat de Navarra i perquè volem que la veu dels pobles de l'Europa del segle XXI sigui escoltada sense intèrprets».

Xavier Rubert de Ventós (filòsof): «Per principi no, però sense esgrimir-hi raons partidistes. Cal no confondre la política amb l'estàtica. La geografia no és ontologia ni França, ni Espanya, ni Catalunya són idees platòniques».

Oriol Bohigas (arquitecte): «No hi ha de renunciar perquè és un dret que tenen tots els pobles i comunitats, i si el reconeixen per als altres països no tenim per què no reconèixer-lo a les nacionalitats de l'estat».

Isabel Clara-Simó (escriptora): «No es pot renunciar a un dret reconegut per les instàncies jurídiques internacionals. Cap societat civilitzada no hi pot renunciar perquè seria retrocedir a l'edat mitjana».

José Ma. Rierola i Rovira (president de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal): «No entenc aquest tema en el sentit de posar fronteres. Tot és una qüestió d'interpretació de la Constitució. Les nacionalitats històriques tenen dret a decidir el seu futur».

Rafael Company (historiador): «No hi han de renunciar mai, perquè els pobles no poden privar-se de decidir el seu futur».

Joan Coll (president del Cercle Català de Madrid): «No s'hi pot renunciar sempre que respectin les lleis vigents perquè forma part de l'evolució de les nacions».

Mateu Morro (secretari general del PSM): «Ha de ser la pròpia nació la que determini el seu futur i no un poder forà».

José Vicente Mateo (escriptor i senador en la legislatura constituent espanyola): «La nostra constitució no contempla aquest dret encara que pot ser reformable per poder-lo aplicar. D'altra banda em sembla cínic negar-lo a l'interior del seu país quan el govern el reclama per als països de l'Est. És un dret legítim».

José Alberto Pradera (diputat general de Biscaia): «Ningú pot negar aquest dret. Una altra cosa és la possibilitat d'exercir-lo. En el nostre cas si aconseguim la conscienciació de tots davant el sentiment basc i amb l'actuació institucional, amb un consens ampli, estarem en condicions d'escometre aquest dret».

Carlos Casares (escriptor): «Aquest és un concepte que va cobrar vigència sota el període descolonitzador dels paï-

sos europeus i per endegar la independència d'Àfrica. Per tant per a Europa no hauria de tenir aquest significat. El que s'ha de veure és si les nacionalitats de l'estat tenen aquest dret».

Frederic Jordan (president de la Societat Coral «El Micalet»): «És clar, perquè és un dret natural dels pobles per demanar-lo per la via pacífica».

Juli Sanclimens i Genescà (president de l'Associació Catalana de Municipis): «És un dret irrenunciable».

Pere Iborra (secretari general de la Federació de Televisions Locals de Catalunya): «No hi han de renunciar perquè són comunitats històriques. S'ha d'arribar a una estructura federal de l'estat».

Joan Riera (coordinador d'Unió de Pagesos): «Cap poble no hi ha de renunciar. És consubstancial a la llibertat dels pobles».

Albert de Gregorio (president del Consell de les Joventuts de Barcelona): «Encara que la conjuntura d'una època concreta no ho faci possible, és un ideal al qual no s'ha de renunciar».

Antoni Rosselló (Unió Balear): «En sóc partidari perquè un poble es pot independitzar de la mare sense que això vulgui dir negar-la».

Bartomeu Martí (portaveu de la Crida-Mallorca): «A favor, perquè les Illes formen part d'una realitat nacional que té el dret a decidir lliurement el seu futur».

Ramon Piñero (president del Consell de Cultura Galega): «Si autodeterminació és el dret a la independència, ens trobem davant un dret distint al d'autonomia. Si es tracta, però, d'un grau menor o major d'autonomia podem entendre que se'n parli en el conjunt europeu».

Gabriel Janer Manila (professor universitari i escriptor): «Hi estic a favor perquè és un dret natural de cada col·lectivitat».

Enric Valor (escriptor, Premi d'Honor de les Lletres Valencianes i Catalanes): «Atesa la personalitat històrica d'Euskadi, Galícia i els Països Catalans, és un dret que ens és natural per a poder defensar la nostra identitat i supervivència com a poble. Sí, hi estic a favor».

José Martínez de Foix (president del Centre UNESCO de Catalunya): «Una nació no es realitza fins que no té estat propi. A Madrid ho tenen clar quan es tracta dels països bàltics, però quan es tracta de la península Ibèrica, no. L'autodeterminació és reconeguda internacionalment, com els drets humans».

Consol Ortega (presidenta de l'Associació Catalana d'Empresaris): «Encara que la Constitució no permet d'anar

PAULINA MAS

(ESTETICISTA DIPLOMADA)

TRACTAMENTS FACIALS

Netejà Cutis

Tractament Acné

Tractament Flaccidesa

Peeling

Tractament antirues

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT

MASSATGE GENERAL

MASSATGE VERTEBRAL

REFLEXOLOGIA PODAL

TRACTAMENTS CORPORALS

Tractaments Cel·lulitis

Post Part

Tractament Pits

Tractament Ventre

Gimnàstica Passiva (Plaques)

DECOLORACIÓ VELL

MAQUILLATGE

DEPILACIÓ CERA, Dep. ELÈCTRICA

SAUNA

Carrer de Covadonga, 20-A - Telèfon: 491287
COLL D'EN RABASSA

Enquesta de la revista valenciana EL TEMPS

«

De dalt a baix, Oriol Bohigas, Nadal Batlle i Oriol Martorell.

més enllà i el grau d'autonomia que tenim és bo, no hi hem de renunciar per la importància de la nostra nacionalitat històrica».

Oriol Martorell (músic i professor universitari): «Com que Catalunya és una nació i l'estructura autonòmica de l'estat espanyol és molt discutible, hi tenim dret, encara que s'ha d'exercir en el marc democràtic i acceptant les regles del joc».

Jaume Ferrús (director de TV3): «No s'hi ha de renunciar, perquè sense aquest dret un poble no pot satisfer les seves aspiracions d'autogovern».

Josep Maria Llompart (premi d'Honor de les Lletres Catalanes): «Negar aquest dret a un país és una postura totalment antidemocràtica».

Ramon Malla (bisbe de Lleida): «No s'hi ha de renunciar perquè tot grup té dret a defensar les seves peculiaritats, però, en tot cas, autodeterminació no ha de significar insolidaritat».

Joan Mayol (diputat al Parlament autònom del PSM): «L'autodeterminació és una qüestió de respecte als drets humans».

Carme Miquel (presidenta de la Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors d'Ensenyament en valencià): «No han de renunciar-hi. Les forces polítiques que representen el poble han de dur una política informativa i que propicie el debat i la reflexió respecte a l'autodeterminació».

Salvador Cabedo (coordinador del Col·legi Universitari de Castelló): «És una aspiració legítima i és un fet cultural que es dona actualment a Europa. A l'estat espanyol, però, és un tema al qual cal aspirar a llarg termini perquè ara per ara no hi ha una conscienciació i condicionaments socials i culturals perquè s'hi puga aplicar».

Josu Ortuondo (director general d'Euskadi Irratia Telebista-ETB): «Els bascos hi tenim dret perquè som un poble diferent en tots els ordres i tenim la voluntat de defensar aquesta especificitat. Ningú té dret a privar-nos de la seva reivindicació».

Rafael Armengol (pintor): «És evident. És un dret dels pobles per a subsistir com a poble».

Maria de la Pau Janer (escriptora): «És un dret inherent de qualsevol poble per a decidir sobre si mateix».

Teresa Pàmies (escriptora): «No hi han de renunciar. Cap poble ha de renunciar a autodeterminar-se».

Joan Mari Cardona (president de l'Institut d'Estudis Eivissencs): «Pertanyem a un poble que té aquest dret inalienable per poder decidir el futur per ell mateix».

Francesc Ferrer i Gironés (senador del PSC): «L'autodeterminació és irrenunciable i es pot exercir tantes vegades com creguem necessari perquè els ciutadans són diferents en cada moment històric i els d'avui no pensem igual que fa deu anys».

José Elorrieta (secretari general d'ELA-STB): «Per nosaltres és un dret obvi perquè som una nació. El que sorprèn és que des de posicions democràtiques se'l qüestionen. La gran majoria dels bascos, socialment i política, hi estan a favor».

Pilar Rahola (directora de l'editorial Pòrtic i de la Fundació 'Acta'): «Seria suïcida que qualsevol país renunciés a les possibilitats de futur. Els esdeveniments actuals d'Europa demostren que res és immòbil».

Joan Rigol (ex-conseller de Treball de la Generalitat del Principat): «Si un poble té consciència de ser-ho té ja només per això tot el dret a autodeterminar-se i si no, no».

Doro Balaguer (president de la Fundació Josep Renau): «És absurd renunciar a un dret. Jo comentaria l'histerisme de les manifestacions oficials arran del pronunciament del Parlament de Catalunya».

Pere Calders (escriptor): «No s'hi ha de renunciar. Els drets dels pobles són reconeguts per totes les democràcies i no ha de ser regatejat».

Manolo Boix (pintor): «Em sent solidari amb la meua nacionalitat i cadascú sap on vol penjar el cresol... Evidentment no s'ha de renunciar a aquest dret».

Joaquim Nadal (alcalde de Girona i president de la Federació de Municipis de Catalunya): «Aquest dret s'ha d'acceptar i propiciar perquè és acceptat de forma general».

Néstor Besterretxea (escriptor): «Si som demòcrates conseqüents i el poble basc votés majoritàriament a favor de l'autodeterminació, caldria acceptar aquest dret. També penso que establir límits precisos a aquest tema és la plasmació que existeix per a la posició del poble basc davant l'autodeterminació».

Manuel de Pedrolo (escriptor): «Les nacions de l'estat tenen prou personalitat per a no renunciar-hi, i no ho han de fer».

J. B. Culla (historiador): «No hi ha de renunciar, però només les nacions tenen aquest dret, no totes les comunitats autònomes. La cultura democràtica més elemental obliga a acceptar els drets col·lectius dels pobles».

Francesc Candel (escriptor): «Cada nació té aquest dret i la possibilitat d'exercir-lo. Però fa por a molta gent i de vegades més al català mitjà que a altres sectors no tan favorables».

Albert Viladot (periodista, director del diari *Avui*): «No hem de renunciar. És lícit que els sectors polítics i socials que no en tenen prou amb l'actual situació desitgin avançar cap a cotes més elevades d'autogovern. De fet, l'Estatut d'Autonomia del 79 ja va ser una forma d'autodeterminar-se, però era fruit d'una correlació de forces i d'una situació determinada. ¿Qui pot renunciar a anar més enllà si la correlació de forces es modifica i la situació política ho permet?».

Angel Colom (secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya): «Les nacions no hi poden renunciar perquè és un dret inalienable dels pobles. Tot poble té dret a decidir el seu futur polític sobiranament».

Xavier Ferré

De dalt a baix, Francesc Ferrer, Joaquim Nadal i Manuel Boix.

Autodeterminació i legitimitat moral

L'altre dia el Parlament de Catalunya va tenir la valentia de proclamar que l'autodeterminació del Principat és la meta final a la qual apunta la part majoritària del poble català. Sembla que el Parlament del país basc intentarà fer lo mateix, recolzats ambdós parlaments, no cal dir-ho, en els vots dels diputats de les dues regions esmentades que, diguin el que diguin els centralistes de Madrid, foren elegits tan democràticament com els de la *carrera de San Jerónimo*.

Si Catalunya i Euskadi podran en el futur arribar a l'autodeterminació que desitgen és cosa que, per ara, no ho sap ningú, però sí que es pot afirmar sense embuts de cap casta que, en la seva reclamació, els assisteix una legitimitat moral absolutament indiscutible. I per si qualcú ho dubta, vat aquí dos paràgrafs del document de L'Assemblea Ecumènica Europea que enguany es va reunir a Basilea (Suïssa) el 17 i 18 de maig, coincidint en la festa de Pentecostés. En dita Assemblea hi participaren representants de totes les esglésies cristianes d'Europa, començant per la Catòlica Romana i seguint totes les altres. Doncs bé, al final de la dita reunió es féu públic un document que només tenc en la seva versió castellana que s'intitula «Paz y Justicia para toda la Creación». En el paràgraf 52 es diu: «Hay en Europa grupos nacionales más o menos grandes, cuyo derecho a su propia cultura, reli-

gión y sistema político no es reconocido, o tan sólo lo es en muy escasa medida. Apoyamos los esfuerzos de esos pueblos y grupos nacionales en su marcha hacia la autodeterminación y el desarrollo de su propia cultura y religión. Hacemos un llamamiento a todos los cristianos para que se opongan a las injusticias en este punto, y para que ayuden a esos pueblos y grupos nacionales en ese sentido, por medios no violentos». I en el paràgraf 86, apartat g) reblen el clau repetint: «Reconocemos, también, que Europa no ha sabido respetar el derecho de las naciones y los pueblos en el interior de los Estados, a su autodeterminación, ni tampoco ha sabido promover sus culturas, tradiciones y lenguas originarias. Sostenemos que los derechos humanos deben ser garantizados en cuanto formando un todo indisoluble que engloba los derechos políticos, civiles, sociales, económicos y culturales». (Els subratllats són meus).

Dels 504 delegats presents a Basilea 481 votaren a favor, 12 en contra, i hi hagué 11 abstencions; així que la majoria fou del 95'4 %. En nom de l'Església Catòlica signen el Document el cardenal arquebisbe de Milà (Itàlia) Carles Maria Martini, President de la Confederació de Conferències Episcopals Europees, i Ivo Furer, Secretari General del mateix organisme.

No calen més comentaris.

Luis Cerdó: El missatge s'ha concagat

(Primera part)

Sr. Director,

APLEC, abans d'iniciar la rèplica al text de Luis Cerdó "Jaime Sastre: un racista que treu fums per sa boca" (1), es vol fer ressò del comentari més estès que ha suscitat la seva publicació a *S'Arenal de Mallorca*. Segons l'opinió d'amplis sectors nacionalistes, una revista indígena mai no s'hauria de prestar a publicar textos insidiosos com aquest ja que per això existeixen els diaris forasters de Ciutat. Bé, com demostrarem tot seguit, aquesta és una actitud equivocada. Ens plau informar que els primers interessats que aquest text es publicàs íntegrament, sense faltar-hi una coma i amb la imatge de l'esvàstica i les quatre barres inclosa, fórem nosaltres. Un discurs s'ha de rebatre sempre amb un altre discurs. Recórrer a la censura es pot interpretar com un acte d'impotència dialèctica i altres coses molt pitjors. Pel simple motiu que estam absolutament convençuts de tenir raó, a nosaltres no ens espanten ni ens regiren Alemany, ni Cerdó, ni diaris forasters de Ciutat, ni Felipe González quan ha afirmat que "se muestra dispuesto a usar los mecanismos excepcionales previstos en el título octavo de la Constitución. El artículo 155 faculta al Gobierno para tomar las medidas necesarias para forzar a las comunidades autónomas al cumplimiento de sus obligaciones legales y al abandono de toda actuación que atente gravemente contra el interés general de España" (2). Nosaltres no dubtam que tenim prou arguments i documentació per tapar-los la boca a tots amb una cascada de dades, més grossa que la del Niàgara. D'altra banda, no s'ha d'oblidar mai que per aglapir un cranc pelut se l'ha de treure del forat, que per agafar un conillet cal introduir una fura dins la lloriguera i que per esclafar una rata de claveguera no hi ha com penjar un bocinet de formatge, com més pudent millor, damunt l'engraellat. Per si qualcú encara ho dubtava, volem fer explícit que no ha passat res que no tinguéssim previst ja d'antuvi. Dit això, un cop hem plomat el puput de cresta molla, ara acabarem d'arreglar el missus que li aguanta l'ansa.

ELS TEXTOS DE L'APLEC.

Cerdó, en lloc de respondre les qüestions plantejades, no ha fet més que desviar l'atenció del lector envers el "redactor material" d'alguns dels textos de l'APLEC. La seva intenció és clara: fugir d'estudi, fer-ne una qüestió personal i identificar l'APLEC amb la pràctica textual d'un dels seus integrants, en concret Jaime Sastre i "El Correu de Son Coc" (3), per exemple. En aquesta ocasió tampoc, però, no ha reeixit en el seu objectiu. Davant aquesta trampeta, prescindint de la resposta que Jaime Sastre personalment farà a Luis Cerdó, APLEC vol fer les observacions següents:

1) APLEC és una associació professional constituïda el 22.XII.1983 i inscrita el 12.XII.1984 en el Registre del Ministeri de l'Interior espanyol amb el núm. 56.179. La secció Illes Balears i Pitiüses es va crear l'estiu de 1988. Com a exemple dels seus objectius, reproduïrem el primer que figura al tríptic de presentació: "Descolonització i independència".

2) APLEC és una associació oberta a tots els ensenyants que facin les classes en llengua catalana a qualsevol nivell educatiu, des de les escoles maternals fins a la Universitat, i també a aquelles persones físiques o jurídiques (personal no docent, per exemple) que, sense dedicar-se a la docència, vulguin col·laborar al desenvolupament dels seus objectius. Val a dir, doncs, que és una associació independent de qualsevol organització política i els qui la integren presenten un ventall ample d'opcions ideològiques.

3) APLEC sempre es responsabilitza davant qui sigui de tot allò que ha signat. Luis Cerdó, tot i la intriga que ha volgut crear sobre aquest punt, així ho ha hagut de reconèixer: "No els qui firmen, que això ja ho sé, sinó qui n'és el redactor material". Sense entrar en detalls de com es redacten els nostres textos, aquí el que compta és qui els signa. I has de saber, pardal amb orelles! que no ha sortit cap text d'APLEC sense el vist-i-plau

de la comissió delegada. APLEC no és "un grupo de jovenets exaltats" (4) ni té uns "plantetjaments nazis i totalitaris" (5) com ha dit Luis Cerdó. Tothom recorda encara que durant el segon trimestre del curs 1988-89, vàrem organitzar la campanya "Competències d'Educació, Ja!" amb motiu de la qual ens vàrem entrevistar amb destacades personalitats del món polític, cultural i econòmic de Balears. Per exemple, els portaveus dels grups polítics del Parlament (Josep Moll del PSOE, Mateu Morro del PSM, Francesc Quetgles del CDS i Miquel Pascual d'UM). Igualment vàrem parlar amb Bartomeu Rotger (Director General d'Educació), Francesc Albertí (President de la CAEB, Demetrio Peña (PIMEM), Josep Forteza Rei (Federació d'Hotelers), Antoni Mir (OCB), Tomàs Martínez i Gabriel Caldentey (STEL), Climent Picornell (Vice-rector de la Universitat), Albert Catalán (CEP), Andreu Llabrés (Federació d'Estudiants), Francisca Quetglas (Federació d'Associacions de Veïnats Palma), CCOO, Unió de Pagesos, GOB, etc. Tota aquesta sèrie d'entrevistes va culminar amb l'audiència que ens va concedir dia 14 d'abril el Cap de la Tribu Molt Honorable Sr. Gabriel Canyelles, el qual es va dignar a rebre una comissió de l'APLEC que l'assebentà punt per punt de la Campanya.

4) Jaime Sastre és integrant de l'APLEC (Illes Balears i Pitiüses) des que es va crear (estiu 1988). Les paraules que Cerdó ha escrit: "És ver que no t'has amagat del tot davall un pseudònim, però sí que t'has sabut infiltrar -verb que en aquest cas, ve com s'anell an es dit- a dins una llista de devuit firmes a fi de passar desapercebut i repartir sa teva responsabilitat" no toquen bolla i són un exemple esperpèntic de la seva supina ignorància i desinformació demostrades, per altra banda, quan confon Damià Huguet i Roig, escriptor (Campos 10.VI.1946), (6) amb Joan Huguet i Rotger, vice-president del Govern Balear (Ferrerries 13.III.1954). Però, al·lotet, què fas? Fill meu! De quin món ets? Sabíem que eres colló, però no que ho fossis tant! Mira que confondre Damià Huguet amb Joan Huguet! Després d'aquesta patinada memorable hem arribat a la conclusió que no hi ets tot i et falta una brusca!

Sobra dir que Jaime Sastre és un personatge públic i els seus llibres, tant individuals com col·lectius, es troben a l'abast de quisculla i es poden adquirir a les llibreries i consultar a les biblioteques. ¿Què és això de dir que Sastre s'ha infiltrat dins una llista de devuit persones per repartir la seva responsabilitat? Però, que t'has cregut bordissot! O et penses que els de l'APLEC són tan curts com tu! El que passa és que Cerdó projecta la seva pròpia mesquinesa sobre els altres quan si hi ha algú que s'ha amagat darrera pseudònims és ell (Pepe Granaíno, Jordi Culomé) i quan si qualcú s'ha "infiltrat" també és ell, fet que ja prou hem demostrat reproduint les seves pròpies paraules: "Cuando llegaron a la Plaza de España me infiltré entre ellos con el fin de oír su forma de hablar" (7).

5) ¿Per què APLEC ha decidit entrar a la polèmica i començar a donar branca amb tota l'ànima? Aquesta pregunta és bona de respondre: durant tota la dècada dels vuitanta, hem hagut d'assistir a la campanya insidiosa i sistemàtica d'enderroc, realitzada des de les pàgines de la premsa forastera de Ciutat, per individus menyspreables com Luis Cerdó, contra el conjunt en general de professors, assessors lingüístics i intel·lectuals indígenes, tots ells acusats de "dictadors catalanistes": "Me refresco, per exemple, an ets assessors lingüístics de ses institucions, (...) an es polític balears, (...) a determinats catedràtics de s'Universitat Balear, com és ara Gabriel Bibiloni, (...) an es locutors de ràdio i televisió, (...) an aquells mestres d'escola (...), an es lingüistes catalans" (8). Després d'això està clar que aquestes greus acusacions requerien una contesta contundent, en bloc i en nom d'un col·lectiu.

INSULTS

Luis Cerdó, quan ha vist que no podia rebatre la

dialèctica de l'APLEC, ha decidit mudar de cantet, variar l'estratègia i cercar la compassió dels lectors a través d'inspirar llàstima. Pobressó! Cerdó ara es fa l'ofès i la víctima d'insults: "Tu no has deixat d'insultar-me i de dedicar-me tota casta de grolierries". Adhuc s'ha entretingut a comptar, amb paraules seves, els "hermosos calificativos" que li hem dedicat: "N'he contats trenta-tres, i segurament me n'he deixat qualcun". Segons Cerdó, nosaltres tan sols sabem insultar. Immediatament, però, es contradiu quan es mostra disposat a fer cas d'alguna de les objeccions que li hem plantejat: "No obstant això, si tens res contra sa paraula vernacle la podem baratar per autòctona. A sa pròxima assemblea general de Cultura en Llibertat proposaré es canvi". Cerdó té la cara més dura que el ciment armat quan s'atreveix a dir: "continuar sa polèmica a sa meua manera: Argumentant". El dia que APLEC publiqui tota la picabaralla del puput de cresta molla i del missus que li aguanta l'ansa, tothom podrà comprovar qui és qui ha aportat la documentació i els raonaments. La lectura seguida i ordenada dels textos de rèplica i contrarèplica acabaran d'enviar Alemany i Cerdó al lloc que els correspon: a ca una puta!

Luis Cerdó és tan poc creatiu que s'ha vist obligat a copiar el seu preceptor Pep Gonella. Ja se sap: tiren la pedra i amaguen la mà, agredeixen i després es fan els agredits: "ha bastat qu'un homo des poble, sense més títol que es seu amor a Mallorca i a lo mallorquí, gosàs comentar críticament certes actituds perquè tota casta de dicteris i d'insults caiguessin brunint a damunt sa meua persona i me posassen per carreró que no passa". (...) "Que ha fet en Pep Gonella per mereixer tants de llamps i pestes, tantes de frases despectives, tantes insinuacions de gust més que dubtós i al·lusions insultants?" (9). "...violències verbals -me diu 'ridícul', dubte de sa meua 'normalitat', me tatxa d'"ignorant", de "fantasiós" i altres coses pitjors que un elemental sentit de sa educació me obliga a ignorar" (10).

Cerdó, com hem pogut comprovar, gemega de valent, lamenta la barrumbada i se'n fa creus del fas de llenya que li ha caigut damunt. Ara, com en Pep Gonella, quan ja no sap per quin cap ha de prendre, apella a la bona educació. ¿Com ignorar, però, les escopinades que any darrera any ha envergat contra els catalanistes titllant-los de "dictadors", "genocides" (11) i "nazis" (12), seguidors de Hitler, Franco, Pinochet, Stalin, i Fidel Castro (13)? ¿Com oblidar que a la carta anterior ens va tractar de "caps de fava" i de "pardals"? ¿És que tot això no són insults? Sr. Cerdó: qui ets envia merda arplega! Ara, idò, t'hauràs de fotre perquè més te'n mereixes! Cerdó ha demostrat que no és conscient de tot el que ha dit durant aquests anys, de fet durant tota la dècada dels vuitanta. Segur que mai no s'esperava que algú recollís, classificàs i fixàs totes les pardalades que dia a dia, ha anat amollant. Ara, a ell i a molts com ell, el cul els fa bimboles tan sols de pensar que se'ls exigiran responsabilitats. Vegem, Cerdó va qualificar els catalanistes de seguidors de Hitler quan aquest (Braunau am Inn 1889 - Berlín 1945) va provocar una guerra que va causar la mort de milions i milions de persones, d'entre les quals destaquen els sis milions de jueus exterminats als camps de concentració. Veïam, Luis Cerdó, on són les víctimes que segons tu hem causat nosaltres? Venga, respon! Mal te pegui un llamp a la llengua ara mateix si no respons aquesta pregunta!

Luis Cerdó ha anat molt lluny en la tasca injusta d'inculpar els catalanistes de crims contra la Humanitat. La veritat, però, és que quan l'hem aglapit s'ha desfet en un roï seguit de gemecs i sanglots. Ara és el moment de recordar-li els mots que un dia Francesc de Borja Moll va emprar per refutar en Pep Gonella: "El senyor Gonella se queixa d'haver rebut dicteris i insults que l'han posat 'a carreró que no passa'. Jo crec que ha estat ell mateix, qui s'hi ha posat, per això no en sap sortir. Quan un home té raó, no hi ha dicteris que l'espantin.

« Luis Cerdó

Per la meua part, no m'ha interessat ofendre'l i les paraules fortes que li he dedicat no eren més que el rebot d'unes de seves que justificaven l'investida. Si un home que ha armat polèmica diu absurditats evidents, no l'ha d'estranyar que el considerin un poc anormal; i si en lloc de contestar a les objeccions fa l'anguila i surt a una altra banda per distreure l'atenció dels lectors, tampoc no l'ha d'estranyar que el tractin amb poc respecte. Qui no vols pols, que no vagi a s'era" (14).

Cerdó s'ha queixat pel fet que hem accentuat incorrectament la "i" del seu nom Luis i ha contraatacat traduint el nom de Jaume Sastre a l'espanyol i a més accentuant també la "i". Bé, en realitat, Cerdó no té motius de protesta ja que ell és afectat més que ningú de practicar deliberadament aquestes arbitrarietats. Tan sols a la mateixa carta converteix Macià Manera en Matías Manera i *El Correu de Son Coc* en *Es Correu de Son Coc*. És a dir, espanyolitza el nom de Macià i posa un article salat allà on no hi era. Després d'això, com s'atreveix encara a exigir que el tractin amb rigor? A més a més, fa un plantejament històric d'aquest punt, digne d'antologia. Precisament si qualcú no es pot permetre el luxe d'iniciar una guerra d'accent, és ell perquè, és clar, posats a llevar o fixar accents, si agafam el seu llinatge Cerdó i feim caure l'accent de la "o", què en queda? Idò en queda Cerdo, que en bon mallorquí vol dir: PORC! A resultes d'això, doncs, a partir d'ara, Luis Cerdó Fernández serà conegut per Luis Cerdo o Luis Porc!

Dit això, APLEC ha de manifestar que si va escriure Luis en comptes de Luis, va esser per mor d'un lapsus ortogràfic que tot d'una que es va detectar va esser corregit. Així, a la sisena part d'*"Antonio Alemany: un puput de cresta molla"* ja apareix sense accent: "A partir d'ara, Antonio Alemany tindrà molt difícil trobar plebeus mig collós com Luis Cerdó que donin la cara i com cans ensinistrats se deixin matar per ell" (15).

És curiós! Cerdó ha acusat l'APLEC d'actuar amb mala fe. Ell, en canvi, però, a l'hora d'analitzar Luis amb accent no va anar a pensar que es tractava d'una interferència lingüística català-espanyol ja que Lluís en català sí que du accent. Una vegada més Cerdó ha mostrat el llautó! APLEC va cometre un error involuntari accentuant Luis i prova que era fortuït és que tot d'una el va corregir. Cerdó, en canvi, quan espanyolitza "Macià" i "Jaume" i accentua "Jaime" fa un error voluntari, premeditat i conscient, que al capdavant són els màxims retrets que cal recriminar al personatge que representa: Pep Gonella. El gonellisme, doncs, no té res d'indeliberat, ans és un ERROR VOLUNTARI I CALCULAT perquè com ja va dir Antonio Alemany: "Hasta en el error se tiene la obligación de ser inteligentes" (16) i com ha dit el mateix Cerdó: "hay que batallar con las mismas armas que el catalanismo" (17).

APLEC vol aprofundir encara més en la qüestió de Luis amb accent i ho farà reproduint l'entrada del concepte BARBARISME definit per Lázaro Carreter al *"Diccionario de términos filológicos"*: "1.- Falta de lenguaje que cometen los extranjeros al adaptar a la lengua que pretenden hablar palabras de su propio idioma o de otra lengua que tal vez conocen mejor. Es frecuente, por ejemplo, el uso de expresar por expresar entre extranjeros, que así hispanizan bárbaramente el francés expresar o el italiano esprimere "espresar".

2.- La Academia Española clasifica además como barbarismos:

- a) las faltas de ortografía;
 - b) las acentuaciones erróneas: périto, méndigo, etc.;
 - c) el ceceo;
 - d) las formaciones erróneas: haiga por haya, cuala, etc.;
 - e) los extranjerismos;
 - f) los nombres extranjeros pronunciados conforme a su nombre originario cuando tienen nombre español: Brutus por Bruto, pachá por bajá, Bâle por Basilea, London por Londres;
 - g) los arcaísmos: asaz, empero, etc.;
 - h) los vocablos nuevos contrarios a la índole de nuestra lengua: Presupuestar, coloridad, extemporaneidad, etc.;
 - i) las palabras usadas indebidamente: reasumir por resumir, bajo esta base por sobre esta base, etc." (18).
- És evident que APLEC quan ha accentuat incorrectament Luis ha comès un error fàcilment explicable com a interferència lingüística molt característic, si fa no fa, dels parlants que s'han d'expressar en una llengua estrangera, l'espanyol en el nostre cas. Així i tot, ha de quedar clar que a nosaltres, apart de no esser especialistes en llengua espanyola, ens és impossible no tractar-la amb nàusees, calfreds i repugnància atès que és la llengua amb la qual ens van torturar de petits a l'escola colonial. Perquè a nosaltres, igual que a Nadal Batle, rector de la Universitat de les Illes Balears, ens "pegaven amb una estaca per ensenyar-nos allò d'una cadira: "una silla" (19). Tanmateix tots els indígenes hem estat víctimes de la castració i del turment infligit pel sistema d'ensenyança foraster que ja a principis de segle, tan bé va descriure Joan Rosselló de Son Forteza: "Dins aquella casera sense mel, nos hi reuníem més de cent al.lots, la major part de famílies pobres, mal vestits, descalços, espellissats, i tacats de fang; i en aquell cau d'olors fortes i agres, acubat, brut i cerolós, matàvem les hores, recitant amb monòtona cançoneta i en castellà contrafet, paraules que no enteníem, ni desitjàvem comprendre" (20).

Molts mallorquins quan els agafen en una interferència lingüística català-espanyol (coneguda popularment amb el nom de mallorquinada) s'empeguen perquè els han inculcat la idea que això és un signe d'incultura. Exemple: "Ahora vengo" per "Ahora voy". Xesc Forteza i el teatre regional han abusat d'aquest recurs, les arrels del qual cal anar a buscar dins els dominis de l'autoodi. A nosaltres, en canvi, aquesta qüestió no ens avergonyeix gens ni mica perquè som prou capaços d'analitzar-la des d'una perspectiva sociolingüística i psicològica. ¿Per què ningú no se'n riu de Bernard Schuster quan apareix per TVE parlant un espanyol farcit d'interferències alemanyes i sí que se'n riuen del President Canyelles o de Miquel Roca quan parlen un espanyol catalanitzat? Molt senzill: Schuster no és un esclau d'Espanya. Per contra, Gabriel Canyelles i Miquel Roca són uns negrets als quals l'home blanc no perdona el fet que no siguin prou emblanquinats.

Tots els països ocupats presenten una lluita entre la seva llengua nadiua i la del colonitzador. A ca nostra, per dret de conquesta, el català ha estat reduït a l'àmbit de llengua familiar mentre l'espanyol ha gaudit de totes les prerrogatives i privilegis com són ara esser la llengua de l'ensenyament, dels mitjans de comunicació, de l'administració etc. Cal dir, això no obstant, que la pressió genocida dels espanyols no ha estat prou eficaç per desterrar definitivament de l'ànim dels indígenes l'ús del propi idioma, si bé ha produït l'encreuament massiu entre el català (llengua espontània) i l'espanyol (llengua imposada pels invasors). Al respecte Badia i Margarit va escriure: "L'origen català d'una persona que parli castellà és remarcat tant per trets fonètics i

gramaticals, com per algun mot que no és al diccionari acadèmic, com també, sobretot, per una colla de vacil·lacions simptomàtiques i una mancança de naturalitat general" (21). "Els fets palesen, doncs, que, entre catalans cultes, el contacte entre català i castellà dona com a resultat, no la fusió d'estructures, sinó llur superposició: el castellà forneix el sediment cultural, però, al dessota, el català (la llengua natural i espontània) pugna per emergir, i desfigura considerablement la forma (i, a través de la forma, àdhuc la funció) de la llengua en la qual el subjecte voldria expressar-se. En contacte constant amb dues estructures, no és rar que els catalans cultes no en posseeixin cap amb tota la perfecció. Conseqüència: no s'expressen amb comoditat ni amb naturalitat en català ni en castellà: o bé empren un català contaminat pel castellà, o bé un castellà estructurat en català." (22).

Badia va fer una llista llarga de trets de l'espanyol parlat pels indígenes catalans. Vegem-ne alguns:

- 1) No distinció entre la /s/ i la /z/: *el sielo azul*.
- 2) /l/ velaritzada en català mentre que en espanyol just és alveolar [ɫ].
- 3) Geminacions: *habblar*.
- 4) Aparició d'una /z/ per fonètica sintàctica, fet que no es produeix en espanyol: *lozárboles*.
- 5) Africacions: *sonlatsiete, lotsabios*.
- 6) Manteniment d'algunes vocals obertes catalanes /e/, /ɔ/: *desde luego*.
- 7) Sintaxi: *Tengo tres de colorados* en lloc de *tengo tres colorados*.
- 8) Morfologia: *las dientes* en lloc de *los dientes*.
- 9) Preposicions: *pensar contigo* en lloc de *pensar en ti*, etc.
- 10) Possessius: *pintado mío* en lloc de *pintado por mí* (23).

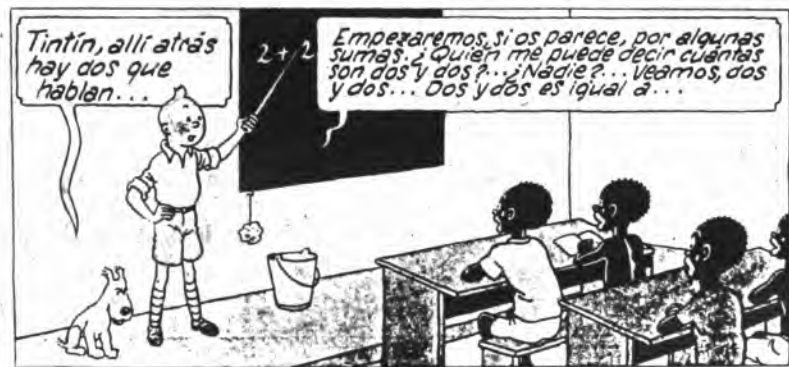
(Continuarà)

Signa: APLEC (Illes Balears i Pitiües) Ap Correus 1351.

NOTES.- (1) Luis Cerdó, "Jaime Sastre: un racista que treu fums per sa boca", *S'Arenal de Mallorca* 15.XII.1989, núm. 185, pp. 3-5. (2) *El País* 7.I.1989. (3) "El Correu de Son Coc. (Llunàtic full dissolvent)", el primer número data d'octubre de 1978 i l'últim del qual tenim constància de novembre 1985. N'han sortit vuit números i els signants més representatius, per ordre alfabètic, han estat: Josep Albertí, Bartomeu Cabot, Lluís Maicas i Jaume Sastre. Aquest últim per decisió pròpia va abandonar "Taller Llunàtic" el mes d'octubre de 1988. (4) Luis Cerdó, "Aplec: es feixisme catalanista contra es poble de Mallorca", *S'Arenal de Mallorca* 15.VII.1989, núm. 175, pàg. 3. (5) Id. "Nazis catalanistes", *Bal.* 10.V.1989. (6) Vegeu "Un porconatge clarament representatiu", a "El Correu de Son Coc" núm. 5, setembre 1981, signat per Lluís Maicas, Josep Albertí, Jaume Sastre i Bartomeu Cabot. (7) Luis Cerdó, "Manifestación catalanista", *Bal.* 9.I.1988. (8) Id. "Vet aquí es dictadors", *Bal.* 3.II.1989. (9) Francesc de Borja Moll, "Polèmica d'en Pep Gonella", ed. Moll, Palma 1972, pp. 134-135. (10) Id. id. pàg. 139. (11) Luis Cerdó, "Dictadura inexistente?", *DM* 19.IV.1988. (12) Id. "Nazis catalanistes", ob. cit. (13) Id. "On són ses ganes de riure?", *Bal.* 27.XII.1988. (14) F. de Borja Moll, ob. cit. pàg. 145. (15) Publicat a *S'Arenal de Mallorca* 1.X.1989, núm. 181, pàg. 7. (16) Antonio Alemany (Tiresias), "Felipe", *El Día* 10.X.1982. (17) Luis Cerdó, "Promocionar el mallorquí", *DM* 9.XII.1987. (18) Citat per Lluís Payrató, "La interferència lingüística. Comentaris i exemples català-castellà", ed. Curial, Barcelona 1985, pàg. 210. (19) Nadal Batle entrevistat per Miquel Cardell i Climent Picornell, "Lluç" maig 1987, pàg. 8. (20) Joan Rosselló de Son Forteza, "Manyoc de fruita mallorquina", ed. pel Govern Balear, Conselleria de Cultura, Palma 1988, pàg. 35. (21) A.M. Badia i Margarit, "Llengua i cultura als Països Catalans", ed. 62, Barcelona 1975, pàg. 147. (22) Id. id. pàg. 153. (23) Id. id. pp. 147-153.

Característica escena colonial: el Gran Pare Blanc. I l'estranyisme dels negrets i traient-los de les tenebres de la «superstició», el «canibalisme» i la «incultura». No perden calada i mirau bé les boques dels negrets obertes d'espai davant els efectes enlluernadors de la civilització forastera.

Aquesta escena confirma que un ca blanc pinta més que un estol de negres. Dit amb d'altres paraules, el petit colonitzador, per insignificant que sigui, participa dels privilegis que suposa tota situació colonial, i està per damunt de l'indigena més rellevant, per exemple, el cap tradicional de la tribu.

El debat entorn a l'autodeterminació així com l'anunci sobre la creació d'un nou partit nacionalista circumscribit a les Balears, han estat esdeveniments de prou relevància per a retreure el tema del nacionalisme i la incidència que, com a sentiment polític pot tenir sobre els ciutadans d'aquesta Comunitat.

Certament els resultats de les darreres eleccions no foren gaire encoratjadors, fet que, òbviament permet diverses interpretacions, si bé l'observació més objectiva ens condueix a conclusions més concretes.

És la fórmula bipartidista el medicament adequat per a combatre les diverses malalties que, a nivell econòmic, social i cultural pateix la nostra Comunitat? Sembla que de cada vegada està més clar que no. Aleshores cal demanar-se el perquè d'aquesta impermeabilitat per part d'amples sectors d'aquestes illes respecte a la recepció del missatge nacionalista. Personalment crec que, donada la complexitat de la qüestió no resulta senzill aventurar conclusions, però sí pens que dit missatge no l'hem tramès amb la claredat, convicció i generositat, que fessin possible l'arrelament d'aquest sentiment polític en el teixit social, econòmic i cultural de la societat il·lenca.

Això tenint en compte que, la incoherència i ambigüitat en les actuacions de certs polítics que, han enarborat la senyera nacionalista han contribuït en no poca mesura al desencert i la desil·lusió.

Deixant de banda la metafísica —és a dir les consideracions de caire teòric i definitori— i, agafant com a referència les polítiques nacionalistes

El missatge nacionalista

Seria bo aconseguir el poder polític necessari per a poder fer front als problemes que genera una comunitat rica i pròspera com la nostra

Guillem Morro

més apropiades al nostre entorn, geogràfic i cultural, podríem considerar —entre d'altres— dues components consubstancials a tota política nacionalista:

—La defensa i potenciació dels senyals d'identitat, valors patrimonials, històrics i culturals propis. Varietat cultural enfront a la uniformitat.

—El desig i la capacitat per autogovernar-se, és a dir autonomia plena, dins el marc constitucional, amb una visió política d'Estat i per tant allunyada d'actituds provincianes.

Respecte a la primera consideració i pel que fa a les nostres illes, la manca d'un nacionalisme rigorós, ha conduït a l'aparició d'altres succe-

nis provincianistes manifestats a través de la defensa de "lo nostro". Sense altre horitzó que no fos el manteniment del seu statu quo, amb una escassa o nul·la preocupació per les inversions culturals o les polítiques d'integració. D'altra banda tampoc s'han pogut evitar els plantejaments utòpics.

D'aquestes mancances ja en patim les conseqüències. Sovint se'ns recorda que tenim la renda per càpita més alta de l'Estat. Però desgraciadament tenim altres coses, no fa gaire temps un mitjà de comunicació assenyalava que Balears té l'índex de criminalitat més elevat d'Espanya, i no parlem ja dels efectes que l'alco-

hol i la droga produeixen entorn a allò que anomenam qualitat de vida i benestar social.

Respecte a la segona reflexió crec que els greuges comparatius no admeten discussió. De la manifesta insuficiència de l'actual nivell autonòmic en relació al conjunt de competències, al reduït finançament, amb uns pressupostos de riure, en relació a allò que aporta la nostra Comunitat a l'Estat Espanyol. Altres exemples els torbam en la distribució del Fons de Compensació Interterritorial —a on Balears és la comunitat autònoma que menys rep (exceptuant La Rioja i Navarra). O també respecte a les ajudes de la CEE, enquadrades en el "Primer Plano de Desarrollo Regional" a on també Balears en queda pràcticament exclosa. Hom demana què és lo que justifica una autonomia tan minvada? O no tenim els mateixos drets que els altres?

Aquest estat de coses, més que ciutadans, ens redueix a súbdits. Una prudent i necessària visió de futur, aconsella no romandre indiferents a aquesta situació. Seria bo aconseguir el poder polític necessari per a poder fer front als problemes que genera una comunitat rica i pròspera com la nostra.

Finalment recordar que no fa molts de dies i des d'un article d'opinió, es formulaven judicis d'intencions —i no valoracions— entorn a un partit polític constituït per dones i homes que treballen per a difondre el missatge nacionalista, aquest missatge és prou seriós per esser respectat inclús pels interessats en què no prosperi.

(*) membre d'Unió Balear

Senyal d'identitat

Andreu Bauçà

Molts diran: «Ja hi tornam a ser! Sempre ens parlen de les mateixes coses». Un no hi pot fer res, és la seva identitat i, per tant, l'únic que hi val és paciència. O no llegir-ho.

Aquesta vegada tenc ganes de parlar d'un "tic" molt freqüent dels mallorquins, que retrata perfectament el que som. Es tracta de la tendència general dels habitants d'aquesta illa de canviar de nom propi si el que ens demana no és catalanoparlant. M'explicaré. Quan un castellanoparlant demana a un catalanoparlant de Mallorca quin nom té, aquest contesta Antonio, Juan o Lorenzo. En canvi, quan és a l'inrevés el castellanoparlant no diu mai que s'anomeni Antoni, Joan o Llorenç.

Aquest fet tan simptomàtic ja ens demostra la poca consideració i estima que tenim vers el nostre nom propi, totalment al contrari de la que tenen els castellanoparlants cap al seu. I dic castellanoparlants i hi podríem afegir els anglosaxons, francòfons, alemanyoparlants, etc.

Devem ser el poble més mal·leable i amb menys autoestima del món. Quan la tendència general és ser respectuosos amb els noms propis de les persones en la seva llengua originària, sempre que sigui possible, o el que quasi és la mateixa cosa, mentre l'alfabet sigui el mateix, aquí el nom propi canvia segons d'on bufi el vent.

Els exemples que ens demostren que anam contra corrent quasi sempre, els ens donen cada dia els mitjans de comunicació, tan els escrits com els àudio-visuals. Podem veure i escoltar cada dia que

el president de França és François Mitterrand i no Francesc o Francisco Mitterrand, i que la primera ministra del Regne Unit és Margareth Thatcher i no Margalida o Margarita Thatcher. Exemples prou clars com aquests, en trobaríem tots els que volguéssim. Són exemples demostratius només del respecte a la llengua dels qui porten aquests noms, així com de respecte ca a ells. Ningú no gosaria canviar-los el nom, i molt menys ho farien ells mateixos.

Si després dels exemples comparam amb el que passa per aquí veurem com el panorama és més bé fosc. Aquí hi ha persones com les que més amunt hem esmentat, és a dir, els que el seu nom va canviant segons la llengua de l'interlocutor que tenen davant. També tenim persones que normalment al carrer el seu nom és pronunciat en català, però a tots els documents i registres estan inscrits amb nom castellà, i que evidentment signen tots els papers amb

"l'oficial". En darrer terme, tenim els que per estalviar-se tots aquests processos i complicacions han escurçat el camí i fan coincidir el seu nom al carrer amb "l'oficial". Així el poble s'omple de Miguel's, José's, Andre's, Juan's, Margarita's, etc., per no parlar dels Julio's, Yolanda's, Jessica's i Ivan's que hi ha per Ciutat. Ens queda la minoria, la dels que també fan coincidir el seu nom al carrer amb "l'oficial", però en català. Aquests que, com és de suposar són una ínfima minoria, són els que més problemes tenen. A cada passa han d'anar corregint l'escrient de torn que ha escrit José, quan el que li

haviem dit era Josep... Tots els altres no tenen, evidentment, aquests tipus de problemes, ja que el funcionari de torn quasi mai segueix el procés a l'inrevés.

Curiosament aquests mallorquins que tan poc aprecien aquest senyal d'identitat, que és el nom propi, i, per tant, no tenen cap remordiment de ser Arnau i Arnaldo al mateix temps, segur que posarien el crit al cel si això succeís amb els llinatges. Imagineu per un moment què passaria si a senyors com Arnau Fuster Bonet, Josep Roig Estelric, Margalida Florit Mestre o Pere Ferrer Font, per posar alguns exemples, els castellanitzàssim com Arnaldo Carpiñero Buenecito, José Rojo Estrellarica, Margarita Florido Maestro o Pedro Herrero Fuente. Seria de riure. En canvi, per aquí es passegen senyors que es diuen Jaime Jaume Joan, per posar un exemple, i sembla tan normal.

És ben clar que tot el que he escrit són divagacions que no ens duen enlloc. Això que passa aquí no passa a molts més llocs i només és explicable vist i vivint aquí, perquè seria difícil trobar altres pobles que quedassin tan fascinats per la llengua que els arriba de fora, fins el punt de canviar-la amb la seva pròpia. El que passa amb els noms propis només és la punta del iceberg, una anècdota, una petita pedra en el camí, el principi d'un procés més llarg al qual tots, activament o passivament, estam assistint i participant: la substitució d'una llengua per una altra, del català de Mallorca (o mallorquí per als més susceptibles) pel castellà.

Mirar les Illes amb complicitat

El moment crític que, segons l'articulista, estan vivint les illes Balears hauria de motivar els catalans del Principat a prestar-hi una atenció sincera i una nova mirada de complicitat en la difícil etapa que marcarà el seu futur, conscients que no hi ha gaires possibilitats d'elecció sota els cels d'Europa.

Josep Gifreu

Estàvem massa habituats, des del Principat, a considerar que les grans batalles per la identitat i la integritat de la llengua i la cultura catalanes s'estaven lliurant al País Valencià. Segurament que el conflicte entorn de les relacions TVV-TV3 ha polaritzat aquesta preocupació. Però les Illes, les Balears, també necessiten una mirada de complicitat des d'aquesta costa nostra. El seu futur està cada dia més per decidir. Ara, alguns sectors comencen ja a adonar-se que el *preu de la insularitat* podria significar el cost de la identitat.

El futur a les Illes preocupa. Aquest és el títol precisament d'unes jornades que s'han celebrat aquest mes de desembre al monestir de La Real, organitzades pel grup de jovent nacionalista Blanquerna, en les quals han participat nombroses personalitats del món polític, econòmic i social de les Balears. És només un indicatiu de les inquietuds que afloren cada cop més en alguns sectors especialment sensibles, i no forçosament coincidents, respecte dels diversos projectes possibles de vertebració de les Illes en el seu conjunt i de cada illa en concret, i de les relacions de la Comunitat amb el Principat o amb l'Estat o amb la futura Europa unida.

Un observador no neutre, no desinteressat, pot palpar avui una especial efervescència a les Illes —a Mallorca sobretot— en tot un seguit de qüestions destinades a fer córrer molta tinta i a aixecar rius de polèmica. Que els diferents partits representin diferents opcions i que les facin valer allí on han aconseguit de governar no mereix més atenció. Però, el que sobta a l'observador del Principat és la dificultat d'entendre certs comportaments polítics, que només poden atribuir-se a una falta de vertebració social i cultural d'aquesta comunitat.

Una constatació és especialment corprenedora: el Parlament de les Illes ha aprovat algunes disposicions d'un interès extraordinari, en teoria, per a la normalització de la llengua i la cultura catalanes. Però, ¿és que l'acció política i administrativa de les diverses instàncies autòctones de govern ha correspost en amplitud i vigor a les expectatives obertes per la Cambra parlamentària? ¿No es trasllueix a nivell del carrer i de la vida quotidiana una certa indiferència envers la pròpia dinàmica social, política i cul-

tural?

Una actitud d'aquesta mena podria semblar normal si acudíssim al fàcil tòpic de veure en grans capes de la societat de les Illes la mentalitat dels nous rics, de la gent adinerada en poc temps i amb no pocs sacrificis, que té un propòsit primordial: viure bé i assegurar el negoci. Fins en el cas que fos així, ¿no seria aquesta una possible resposta psico-social al canvi brutal que ha significat per a les Illes el pas sobtat d'una societat agrària a una economia terciaritzada de base turística?

Per bé o per mal, en efecte, el gran negoci dels últims anys a les Illes ha estat i és el turisme, un turisme massiu (més de set milions de visitants l'any) i massificat (turisme de *tours operators* en un 85%). Un turisme que reporta grans beneficis a la curta, però greus problemes a la llarga. En aquests moments, alguns dels importants conflictes a Mallorca entre les mateixes classes dirigents deriven d'aquesta escalada de la febre turística. És el cas de l'enfrontament dels interessos expansionistes de les immobiliàries amb les vindicacions proteccionistes dels hotelers. En el pol oposat, l'elemental defensa de la terra i de l'equilibri ecològic en un medi tan feble explica l'aparició de grups i moviments ecologistes —amb èxits històrics com la salvació de Sa Dragonera—, com també l'atenció sistemàtica al tema que hi dedica la Universitat de les illes Balears des de la recent elaboració del Llibre Blanc del Turisme a les Balears.

Ara bé, més a la llarga encara, el gran impacte previsible de la terciarització turística de les Illes, singularment de Mallorca i d'Eivissa, es podrà detectar en el grau de desarticulació cultural provocat en pocs anys, i en els estralls potser irreparables causats en els referents d'adscripció i d'identitat dels illencs. I, entre aquests referents, la llengua en primer lloc.

És difícil per a un observador temporal de saber exactament quina presència social encara manté el català a les Illes, especialment a Palma i a altres aglomeracions urbanes de certa importància. Les respostes al padró municipal del 1986 donaven unes xifres aparentment triomfalistes: sabien parlar català el 69,80% a Mallorca, el 84,65%

a Menorca i el 73,54% a Eivissa i Formentera. A part del fet que aquestes xifres no indiquen en quina mesura els illencs parlen de fet habitualment en català, la primera impressió que el visitant s'enduu és que la llengua habitual de relació no és el català.

Més encara, el català sol ser la gran absent entre les llengües presents a la via pública, bàsicament el castellà i l'anglès. A tall d'exemple: a Mallorca no hi ha diaris en català, però n'hi ha dos en anglès, al costat dels quatre en castellà. Un altre: el circuit català de TVE, que es difonia des de sempre a les Illes, ara ha estat substituït per la programació del segon canal des de Madrid.

I malgrat tot, com deia, una nova consciència de l'alt cost que aquesta crisi de referències comporta es va formant i es va manifestant a diversos nivells, des de l'aparició de grups inquiets com Blanquerna fins a l'admirable labor de l'Obra Cultural Balear (que acaba d'organitzar el II Encontre sobre la Cultura a les Illes), fins, lògicament, a algunes importants preses de posició del Parlament (lleï de normalització del català, moció per a un sistema de comunicació propi de les Balears, petició d'oficialitat del català a la CE, etc), com també a algunes accions dels poders públics. I entre aquestes últimes cal destacar la recent signatura del conveni per endegar una ambiciosa campanya de normalització del català entre totes les principals institucions polítiques (govern balear, Consells Insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa, i Ajuntament de Palma), campanya que serà coordinada per Aina Moll, personalitat escollida per la seva experiència a Catalunya i per la capacitat de creació de consens.

El moment crític d'aquestes Illes tan nostres hauria de motivar els catalans del Principat a prestar-hi una atenció sincera i una nova mirada de complicitat en la difícil etapa que marcarà el seu futur, conscients que no hi ha gaires possibilitats d'elecció sota el cel d'Europa. ¿Què seran les Balears en una Europa unida? ¿Una colònia alemanya? ¿Un protectorat espanyol? ¿Una regió catalana? ¿Un laboratori de societats multiculturals? No solament els ciutadans de les Illes hi tenen la paraula.

Josep Gifreu és professor a la Facultat de Ciències de la Informació de la UAB

TOTERAFIC

IMPREMTA

Carrer Maria A. Salvà (Edifici «Los Soles»)
Tel.: 49 16 54
Fax 26 00 47
07600 S'ARENAL - LLUCMAJOR

Mallorca serà nacionalista o no serà res mai

Despertar el sentiment nacionalista dels mallorquins, vet aquí un objectiu que tots els partits que es presenten aquí haurien d'incloure dins llurs programes. Perquè el compromís l'han d'acceptar primer aquells amb qui l'lector hi posarà la seva confiança.

Aquest país serà nacionalista o ja no serà res mai. Aquest país ha estat malmenat i vilipendiat amb descaradura per aquells polítics que tenien el deure de preservar-lo, de construir-hi una comunitat on l'esser mallorquí esdevingués un orgull i no una taca furtiva. I per això cal estar per damunt de segons quines actuacions únicament partidistes. Aquests que «ens porten endavant» són els responsables directes d'assassinats i violacions constants envers tot el que representa el nostre tarannà; i malgrat això tenen la barra de presentar-se contínuament i la ignomínia de sortir elegits. Ells saben que més tard ja no hi haurà temps per ningú i que la fal·làcia dels seus programes embauca uns fets reals, que romanen abocats dins un carreró sense sortida. Els polítics d'aquestes illes actuen amb les mans i peus fermats pels interessos i l'especulació.

Aquest país serà nacionalista o ja no serà res mai, perquè només aquelles persones que estiguin per damunt dels convencionalismes arbitraris imposats per una actuació no menys maquiavèlica, tindran segur com s'han de defensar i quins són els interessos de tots els qui vivim aquí.

Si feim un repàs de les persones que ens representen al Parlament, a quins partits pertanyen i com han ac-

tuat al llarg d'aquests anys, ens adonem de la nul·la consistència dels seus suposats principis. La majoria tenen les seves seues a Madrid i no són considerats, des d'aqueixa capital, més que representats regionalistes on la raó d'aquell estat llunyà i tèrbol roman per damunt de la realitat d'aquí.

Que el(s) partit(s) nacionalista(es) hagi(n) aconseguit tan poca representació no és sinó un greu símptoma de defalliment de desesperança i d'egoisme per part de tots els qui formam aquesta comunitat. De vegades no queda altre

remei que esdevenir intransigents, forts amb la posició adoptada davant les injustícies que diàriament ens toca viure. A mi no m'agrada així com estan deixant la meua terra, no m'agrada aquesta manca de serietat davant uns temes tan transcendents com la convivència i el desenvolupament del meu país. No m'agrada viure amenaçat constantment, ni enperill d'autodestruïció indeturable. Ja és ben hora que agafem consciència d'aquest fet alienador que ens està abocant al no-ser definitiu.

Des d'uns plantejaments que crec ben objectius i d'una anàlisi detallada dels esdeveniments d'aquests darrers anys vull remarcar el que abans he dit: Mallorca necessita esdevenir naciona-

lista, necessita uns nous aires de renovació, necessita plantejar-se el futur des d'altres punts de vista. I crec que aquests altres punts, de moment, només hi ha una opció política que els defensa, que lluita per ells perquè són de tots, que no cau en falses demagògies perquè la seva actuació roman a la vista de tothom: el Partit Socialista de Mallorca. I ho dic ben segur de no caure dins l'altre costat de la imposició o del fanatisme. Ho dic ben conscient que l'honestetat està per damunt de cap altra tendència o extrems que, encara que ben necessaris, no ofereixen en aquests moments un pla estable de lluita i de defensa dels interessos que han d'esser de tots els mallorquins.

Felip Munar i Munar

FONTANERIA FONTBLANC C.B.

ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

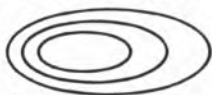
Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI -
CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

ELECTRÒNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HIFI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

FORN CA'N DAMIÀ

TOTA CLASSE DE PANS I
DE PASTISSOS

PLAÇA DELS NINS
cantonada carretera Militar
S'ARENAL DE MALLORCA

CARDENAL ROSSELL, 23
COLL D'EN RABASSA

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Video
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
- * Col·lectives, individuals
- * Parabòlques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
- Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

PEUGEOT TALBOT

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA

JOAN RAMON CLAR
RÒNDA DE MIGJORN, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)

TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUÍMICA, S.A.

FABRICA DE PINTURES, ESMALTS I VERNISSOS

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

Urbanitzar: sí o no?

Una altre vegada, desgraciadament, ha tornat a sortir el tema de les urbanitzacions i altre cop els seus detractors i els seus defensors han mantingut acalorades discussions sobre el tema. Urbanitzacions com les de la Canova, cales de Manacor, Mondragó, etc., són exemples clars d'aquests enfrontaments.

Per una banda els defensors de les urbanitzacions argumenten que aquestes noves urbanitzacions seran el rellançament econòmic de certs pobles no afectats en desmesura pel turisme; també hi afegeixen que aquests plans no seran excessivament perjudicials per a la naturalesa i, sobretot, l'argument que si els altres ja ho han fet per què no ho poden fer ells.

Malgrat tot, l'argument que no diuen (encara que sigui el principal) és el seu ànim d'enriquir-se aviat i així com sigui.

Per altra banda tenim els arguments dels detractors de les noves urbanitzacions i que, a grans trets, són els següents:

- En terme de nombre de turistes Mallorca ja no creix pus, doncs per què incrementar l'oferta de places turístiques? No valdria més modernitzar i reestructurar la planta hotelera que ja tenim?

- La conservació del paisatge és un tema capital per continuar sent atractius turísticament. Llavors, no basten ja els desastres ecològics que s'han fet a aquesta Mallorca nostra perquè encara s'en facin més?

Crec que les dues postures són egoistes i també ambdues tenen part de raó. És veritat que no es pot destruir més el medi ambient i que s'ha de modernitzar i reestructurar la planta hotelera si volem continuar com a líders turístics; però per altra banda, crec que la voluntat d'enriquir-se no és dolenta. Jo demanaria a les persones que s'oposen a les urbanitzacions què farien ells si tinguessin un parell de quarterades a vorera de mar i que d'un dia a l'altre

poguessin passar a viure com a reis; continuarien actuant i pensant igual?

Hi ha una solució intermèdia que podria almenys contentar les dues parts. Si existís un catàleg d'espais naturals per protegir (consensuat per ambdues parts i el Govern Balear) i un sistema de compensació econòmica per als afectats, els problemes que ara hi ha ja no existirien.

Per una banda tots els ecologistes, hotelers..., que són detractors de les urbanitzacions noves no estarien

preocupats per aquest tema, ja que no seria possible la realització d'altres urbanitzacions. Llavors, podrien dedicar-se millor a la necessària conservació de la nostra natura i al millorament de la qualitat de l'oferta turística de la qual en el fons tots depenem.

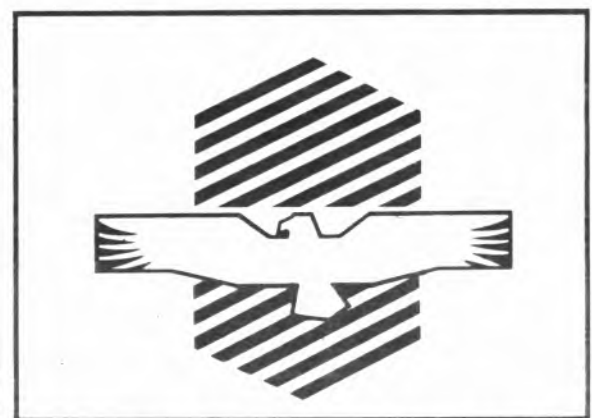
D'altra banda, els possibles urbanitzadors s'haurien de veure compensats per un sistema racional de compensacions i no per escàndols irracionals, compensacions que exigeixen actualment.

Els propietaris dels terrenys haurien de comprendre que com que és degut a una decisió política que els seus terrenys passin de valer tres punyets a una milionada. Així mateix podria passar al contrari si se'ls expropiàs els terrenys. Però com que aquestes mesures són molt antipopulars, el Govern hauria d'adquirir progressivament aquestes terres a un preu més real per contentar els propietaris i a la llarga convertir aquestes zones amb parcs naturals.

Les constructores, que actualment pressionen moltíssim per fer més urbanitzacions, haurien de saber que el descontrolat creixement urbanístic ha acabat i s'hauran de dedicar més a reformes i reestructuració de la planta que ja hi ha. Per poder-ho dur a terme, el Govern Balear hauria de disposar d'una quantiosa partida creditora per a aquest fi i amb interessos baixos.

És ben hora que tots es conformin un poc i s'arribi a un acord, perquè si no és així a curt termini s'hauria destruït la natura i ens hauríem carregat el turisme que no creix, és més exigent i no vol únicament sol i platja. Tots en tenim un poc la culpa, tant els actius com els passius i sobretot el Govern Balear per no haver dissenyat una política així com cal per resoldre aquest problema d'una vegada.

Gracià Sánchez

**ASCENSORES
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

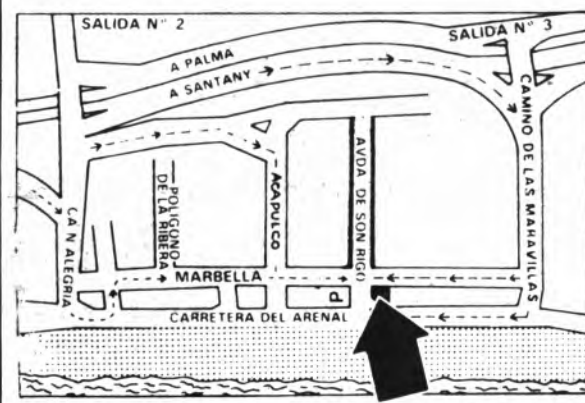
**SI VENIU
A L'ARCADA**

**PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS**

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

**LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY**

Desón LOS HERMANOS

Tapes variades.
Els migdies, menú a 550 ptes.
Carretera Militar, 253. Tlf: 268257.
S'ARENAL DE MALLORCA

**EXPRESS CAFETERIA
HAMBURGUESERIA**

Carretera Militar, 253. Tlf: 268257.
S'ARENAL DE MALLORCA

LLUCMAJOR

Carrer Bisbe Roig, 46

Trencar la cadena

... de la droga. Una bona intenció que, malauradament, sols queda en això: en una bona intenció. Es difícil rompre la cadena? No ho sé, però deu tractar-se d'una gesta de titans a la vista dels resultats obtinguts fins ara.

Es demanen solucions que ni es veuen, ni s'intueixen a curt termini, davant la desesperació generalitzada. Diuen que la lluita contra la droga és dura i llarga, amb un cert to resignat, però això no aconhorta ningú. No comprenc que la tècnica moderna sigui capaç de posar homes a la Lluna, construir ordinadors sofisticadíssims, destruir la selva amazònica en un tres i no res, i fer canviar d'opinió a la gent, i que es trobi impotent a l'hora d'acabar d'una vegada amb aquesta tara social que és el consum de drogues.

Hem de deixar de costat discussions estèrils quan parlem d'aquest tema, com per exemple la qualificació de «drogues dures» i «drogues blanques». Quan parlem de drogues tots sabem a quines ens referim: a les dures i a les blanques, i prou ja d'històries que sols serveixen per aigualir un tema delicat, complicat i greu.

Coincidint amb la darrera campanya electoral o pre-electoral, tant se val, s'ha parlat molt per televisió, ràdio i premsa del problema que representa la droga i de les mesures que es volen prendre i que es prenen actualment per combatre la producció, venda i consum. Es casualitat que se'n parli tant d'aquest tema en ple període electoral? No, no és una casualitat. El problema de la droga preocupa molt la gent i els polítics ho saben. Tanmateix les solucions plantejades a la qüestió no són ni globals ni definitives.

Bush, el president dels EUA, anuncià per la televisió del seu país, les mesures que pensava portar a terme el govern que presideix per combatre els narcotraficants i el consum de drogues, que inclouen la participació de l'exèrcit i la marina en la tasca de controlar fronteres i mar territorial. Un prestigiós polític nordamericà, per la seva part, proposà en un article publicat en un periòdic novaiorquè, mesures molt dràstiques contra els narcotraficants, de caràcter econòmic, que inclourien, fins i tot, canviar el color i el tamany de la moneda nordamericana, com una manera de deixar en evidència les grans fortunes d'origen dubtós. Els nord-

americans estan ja molt conscienciats d'aquest problema que els afecta directament. Crec que per a molts ciutadans dels EUA, és preferent la guerra contra la venda i el consum de drogues, a la guerra contra els revolucionaris nicaragüencs.

La lluita contra la droga ha de ser coordinada, global i radical, i ha de comptar amb la participació de tots els països del món, especialment d'aquells més rics i desenvolupats, que són, endemés, els qui en pateixen les conseqüències més dramàtiques. Ens hi jugam ni més ni menys que el futur, el futur de les futures generacions.

S'ha de rompre la cadena... però per on? Recapitem. Potser la demanda? Sí, per què no? Si no existís demanda desapareixerien les màfies de narcotraficants, els intermediaris, els productors... S'ha d'intentar la rehabilitació dels drogadictes i, sobretot, evitar que noves persones, en especial els més joves, puguin entrar en aquest món sense sortida. Han d'arbitrar-se les mesures convenients tant per convèncer a la joventut que el camí de la droga no duu enlloc, com per reprimir i entrebancar el consum. Per sort qui ho proposava rectificà d'hora, però se'm posaren tots els pèls de punta quan vaig sentir dir que un partit polític proposava, de cara a les eleccions al parlament espanyol, la legalització de la droga, com una mesura per combatre-la amb més facilitat. Legalitzar la droga? Quina bestiesa. Si fins i tot hauria d'estar punit el seu consum. Per ventura no és escandalós que a un cotxe li posin un multa per mal aparcament, mentre l'heroïnòman es fica tranquil·lament la brutoreta del dia assegut en el banc d'un parc públic sense que ningú no li digui res?

La lluita contra la droga ha d'incloure, necessàriament, mesures policials, jurídiques, econòmiques i informatives. Quant a aquesta darrera qüestió seria convenient reflexionar, emperò, sobre l'eficàcia de les campanyes que estan duent-se a terme i sobre la informació que està donant-se als joves. De vegades, en una campanya dirigida a la prevenció de la drogadicció entre els joves, és difícil esbrinar si la informació que es dona, amb la millor intenció preventiva del món, és correctament interpretada o no. Convé també recordar que les bones intencions d'una campanya poden ésser fàcilment contrarrestades pels mals exemples que, un cop més els joves, poden observar en determinades pel·lícules, modes o personatges. En aquest sentit opin que s'hauria d'anar molt en compte i no trivialitzar el valor d'imatges objectivament negatives i perjudicials, que fan apologia de la droga o passen informació que no és adequada.

Això és, simplement, un escrit realitzat amb la millor de les intencions. Ni aquest, de característiques ben humils, ni cent de major categoria, aconseguiran, lamentablement, acabar amb la misèria del món de la droga. Tanmateix hem de conscienciar-nos tots i considerar que aquest, el problema de la droga, és un problema que ens afecta a tots, perquè afecta o pot afectar els brots més tendres de la nostra societat.

Ramon Turmeda

LEPANTO, S.A.

COMPANYIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÈFONS: 231306 - 285321

**PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE
LA COMARCA DE S'ARENAL**

**LA REVISTA QUE DIU EL QUE ELS
MALLORQUINS PENSEN PERÒ NO
S'ATREVEIXEN A DIR
SUBSCRIVIU-VOS-HI
TEL. 26 50 05**

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

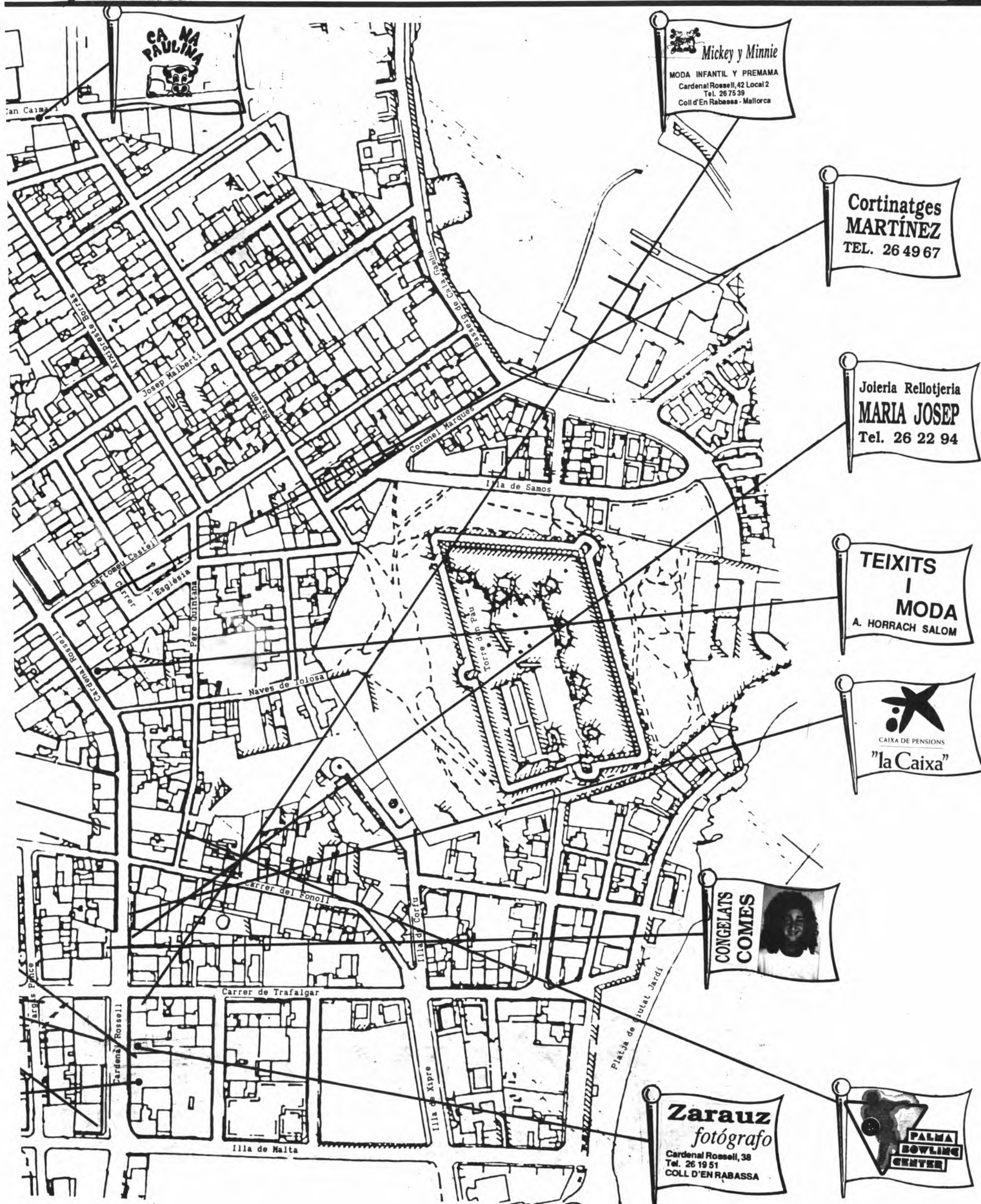
Llucmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

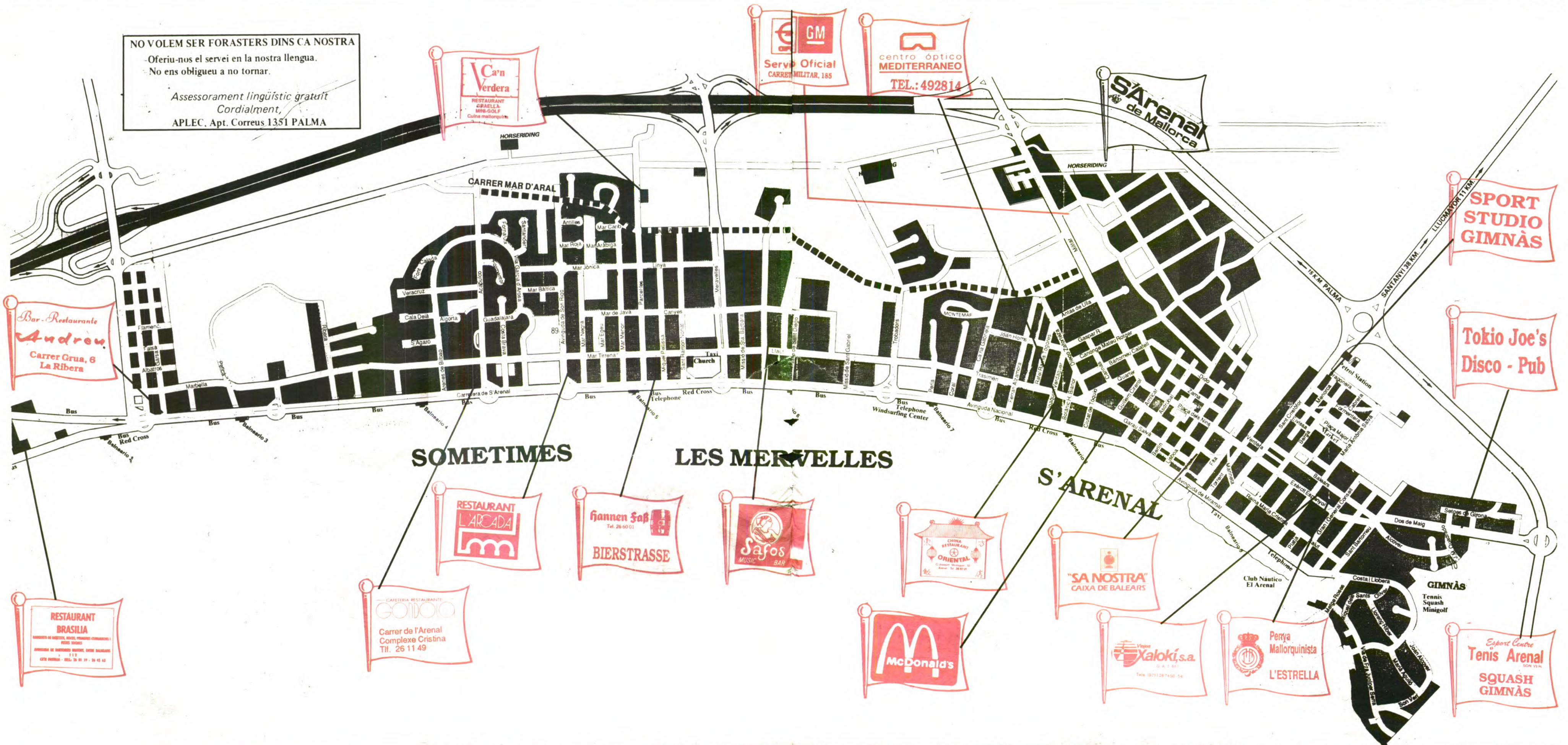
Magatzem
Polígon de Can Valero-4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

NO VOLEM SER FORASTERS DINS CA NOSTRA
 -Ofereix-nos el servei en la nostra llengua.
 -No ens obligueu a no tornar.
 Assessorament lingüístic gratuït
 Cordialment,
 APLEC, Apt. Correus 1351 PALMA

COMERCIAL ARENALERA

Tel. 26 13 72

TEL. 26 25 56

**Forni
PASTISERIA
Jiménez-Abril**

TEL. 26 72 79

**Xarcuteria i
carnisseria
GERMANS LOPEZ**

COPINO
TEL. 26 14 24

Taller Mecànic
Tomeu Salas
COLL D'EN RABASSA
C/. Cardenal Rossell, 34 B
07007 PALMA DE MALLORCA

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIÀRIA

CAN PASTILLA planta baixa tipus xalet dues altures, 3 dormitoris, 2 sales de bany, saló-menjador amb foganya, cuina amb rebost, 200 m². de jarinds, dues places perls catxes, prop de la mar, zona tranquil·la. 18.900.000 ptes. Tlf.: 230468.

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de S'Arenal.
FIQUES SASTRE BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un miler de metres quadrats a S'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hores. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon: 265005.

IMMOBILIÀRIA

MIR-AMENGUAL

COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BÉNS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

IMMOBILIÀRIA
BALEAR C.B.

A.P.I.M. DARDER

CARRER DE SA FONT, 66
TELF.S.: 662402 - 662411
FAX.: 662161
LLUCMAJOR

VENDA solar a la Ràpita, 602 m², 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins S'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

OCASIÓ, Badia Blava, Solar amb vistes al mar, 860 m² amb plànols aprovats. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, planta baixa no sòtil lliure, 100 m² i terrassa, 8.400.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, àtic 3 dormitoris, amoblat, terrassa, vistes al mar, plaça de garatge opcional, 7.850.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar cèntric, edificable, 275 m², tancat, 5.250.000. Mir Amengual 26 92 50

TRASPAS discoteca en funcionament, amb molt de renom, a S'Arenal. Informes al telèfon 26 34 40.

ES TRASPASSA local a primera línia de S'Arenal. Lloguer de 25.000 ptes. Tel. 26 48 81.

S'ARENAL, llogam local per cotxeria o magatzem, situat darrera la sala de festes Bavaria, prop del balneari 8. Tel. 66 02 53 i 66 05 52. Llucmajor.

LLUCMAJOR, casa zona rústica, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada i mitja, caseta, xemeneia, cisterna, 3.500.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA LLUCMAJOR, una quarterada, ametlers, garrovers, 1.000.000. Mir Amengual 26 92 50

ZONA CAN PASTILLA, es lloga apartament per mesos, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis a Sant Jordi, 3 dormitoris, 2 banys, armaris empotrats, primera qualitat, vistes clares, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar a Son Bieló, 450 m², edificable. 7.000.000. Mir Amengual 26 92 50

SANTA PONSÀ, a estrenar, 85 m² i 87 de jardí, plaça de garatge, xemeneia, terrassa, prop del Club Nàutic, petita comunitat, 11.000.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, solar 100 m² amb plànols aprovats per a dúplex, soterrani i jardí, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, pis de 4 dormitoris, 2 banys, perfecte estat, telèfon, garatge amb barres, facilitats, 10.000.000. Mir Amengual 26 92 50

PIS al carrer del Gran i General Consell, 90 m², per estrenar, 3 dormitoris, 2 banys, 2 armaris empotrats, terrassa de 24 m², 8.950.000. Mir Amengual 26 92 50

CAN PASTILLA, venc pis de nova construcció, 70 m², 2 dormitoris, vistes al mar, plaça de garatge, rentador, vistes al mar, porta blindada, fusta de nord, 10.500.000. Mir Amengual 26 92 50

PLANTA BAIXA fabulosa a Can Pastilla, amoblada, 100 m² i jardí, 3 dormitoris, gran garatge, 15.750.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC PIS a Llucmajor, molt ben situat, recentment estrenat, 3 dormitoris, cuina equipada, vistes clares, gran garatge, traster, 2 banys complets, xemeneia, 8.900.000. Mir Amengual 26 92 50

LES PALEMERES, àtic, immillorables vistes, 150 m² i 140 de terrassa, 3 piscines comunitàries. Mir Amengual 26 92 50

A 6 km de Palma, casa mallorquina reformada, enmig d'horts, 3 habitacions, 2 banys, sala-menjador, cuina, xemeneia, gran terrassa, garatge. 17.000.000 ptes. Tel. 41 24 53.

S'ARENAL, atenció cotxes de lloguer, disposam de nau ideal per a garatge i reparació de cotxes, 300 m² aprox., amb altet per a oficines, fossat, corrent de 380 v. (abans era taller de cotxes), bon preu, facilitats. Mir Amengual 26 92 50

LLUCMAJOR, 2.000 metres quadrats, casa legalitzada, 3 dormitoris, 1 bany, tot amoblat. 9.000.000 ptes. Tel. 26 92 50 Mir-Amengual.

A 15 km de Palma, cta. Santa Maria-Pòrtol, venc hort de 3.200 metres quadrats, tancat, aigua i arbres fruitals, safareig de 500 litres, possibilitat de llum elèctrica. 5.000.000 ptes. Tel. 24 51 83.

LLUCMAJOR, venc finca a 2 km, 1 quarterada, aljub i casa de pedra, tancat amb paret. 1.500.000 ptes. Tel. 66 17 50.

LLUCMAJOR, camí d'Alicanti, venc finca rústica de 40 àrees amb 2 camins. 1.200.000 ptes. Cridar a partir de les 20 h al 59 12 46.

LLUCMAJOR, venc finca a 4 km. mitja quarterada amb ametlers i garrovers. 650.000 ptes al comptat. Tel. 66 17 50.

A 15 km de Palma, venc algunes quarterades amb bona vista, completament sembrades d'ametlers i garrovers. 2.000.000 ptes per quarterada. Tel. 71 77 65.

A 12 km de Palma, cta. vella de Bunyola, venc mitja quarterada, caseta de 2 habitacions, 2 banys, saló-menjador, cuina, 2 cotxeres, aljub, aigua canalitzada, llum de 220 i telèfon contractat. 11.000.000 ptes. Cridar de 13 a 16 i de 20 22 hores. Tel. 40 25 99.

CASA de pagès entre Peguera i Capdellà, 250 metres quadrats, 250 de construïts, 4 dormitoris dobles, saló-menjador amb xemeneia, cuina, 2 banys, piscina, grans terrasses, arbres fruitals, 4.000 metres quadrats de terra. 44.000.000 ptes. Tel. 68 18 63. Tel. 68 33 35 A. Gracia.

S'ARENAL, petit local per garatge o magatzem, prop del balneari 8, darrera Bavaria. Lloguer. Tel. 66 05 52 / 66 02 53.

BADIA GRAN, xalet 3 dormitoris, garatge, vistes al mar, solar de 600 m², 14.000.000. Mir Amengual 26 92 50

A 4 km. de Llucmajor, mitja quarterada, ametlers, 750.000. Mir Amengual 26 92 50

SOLAR a Llucmajor, zona Ronda de Ponent. Mir Amengual 26 92 50

LLUCMAJOR, planta baixa i pis, 672 m². Mir Amengual 26 92 50

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI.
Carrer Exèrcit Espanyol,
23 - baixos. Tels: 491736 -
De dilluns a divendres,
de 17 a 20 hores.

CLINICA VETERINARIA
S'ARENAL. Dr. Daniel A.
Magrini. Consulta al carrer
Joaquim Verdager, 17.
Dematins de 10 a 13'30.
Horabaixes de 16'30 a 20.
Tel. Clínica: 490153. Tel.
urgències: 207919.

**CRISTALLERIA
LLUCMAJOR**

Acristallaments d'Obres - Miralls -
Vidres de color - Decorats - Vidreres
Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	
Ompliu aquest cupó i enviau-lo a: S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 — SES CADENES DE S'ARENAL	

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legilatzada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIE

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATJES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàrter. Crediviatge. Lloguer de cotxes.

Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENC NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENC CASA gran, 1.000 m²., cente Lluçmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

VENC BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 750 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VENC ciclomotor Mobylette Liberty, color blau metal·litzat, amb intermitents, per 55.000 ptes. Tel. 238981.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Lluçmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferris.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

VOLEM VENDRE 2 rodes de Talbot Horizon, c/ Aragó, 70-1 Palma.

VENC llaüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

PERSONALS

VIUDA, 55 anys, casa, bons estalvis, atractiva, educada; voldria conèixer senyor sense vicis i que li agradi la casa per a amistat seriosa. 710087.

JOVE, 1'78 d'alçada, atractiu, estudis universitaris, 27 anys, cotxe; voldria conèixer senyoreta guapa i simpàtica, per a amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

VIUDA, 60 anys, sincera, visc en un poble; voldria conèixer senyor bo per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

FUNCIONARI, 34 anys, atractiu, morè, alt; voldria conèixer al.lota amorosa i atractiva, per a fins matrimonials. Apt. 10.237 Palma.

SEPARAT, 45 anys, ros, ulls verds, cotxe i pis; voldria conèixer senyoreta, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

ESTUDIANT, 23 anys, alta, rossa, simpàtica; voldria conèixer jove educat i sincer, per a amistat seriosa i duradora. Apt. 10.237 Palma.

ASTROLEG, 32 anys, alt, robust; voldria conèixer senyoreta bonica, educada i que li agradi l'astrologia per sortir i dur una amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

OFICINISTA, 30 anys, atractiu, bon nivell cultural; voldria conèixer senyoreta atractiva, educada, per una bona amistat seriosa. 710087.

FADRINA, 28 anys, morena, alta, estudis superiors, apartament; voldria conèixer jove treballador, senzill, alt, per a fins seriosos. 247912.

PEDIATRA, 45 anys, alt, atractiu, de bon cor; voldria conèixer senyoreta simpàtica i educada per a amistat seriosa i fins matrimonials. 710087.

ATS, 34 anys, fadrina, de poble; voldria conèixer jove d'uns 37 anys, alt, educat i treballador, per a amistat sincera i fins seriosos. 710087.

PROFESSOR, 34 anys, divorciat, sense vicis, cotxe i barca; voldria conèixer senyoreta alta, educada, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. 247912.

FADRI de 30 anys, de color, educat, 1'80 d'alçada, ben plantat i amb l'esdevenidor resolt. 140.000 ptes al mes, cotxe i pis. Voldria conèixer dona sense fills, indiferent estat civil, per formar una família. La interessada pot cridar al telèfon 71 00 87.

FORNER, 39 anys, simpàtic, agradable, pis gran, bon cotxe; si ets una al.lota agradable, treballadora, et faré molt feliç. Per contactar amb mi crida al telèfon 24 79 12.

SENYORA, 47 anys, modista, nascuda a Eivissa, fadrina, sense problemes econòmics, casa i cotxe propis, som educada, senzilla, alegre. Voldria conèixer senyor intel·ligent, amant, culte, per a fins seriosos. 24 79 12.

SEPARADA legal, atractiva, bona presència, caràcter alegre, voldria amistat formal amb senyor fins a 48 anys, que sigui seriós, formal, ordenat, bona presència. Fins seriosos. 24 79 12.

DONA de 18 a 40 anys, si vols fer feina els capvespres, telefona al 71 00 87 (130). Carrer d'Aragó, 70-1, Palma.

EM VULL CASAR amb una al.lota de 16 a 35 anys. Tenc una bona posició, som alt i tenc 29 anys. Escríu-me aviat i et faré feliç. Apt. 10093 Palma.

MALLORQUÍ, fadri, sense mals vicis, 39 anys; cerc mallorquina de 39 a 40 anys sense mals vicis per a fins seriosos. Carrer Plateria, 7, 2-2 Palma.

Vull contactar amb senyora de 25 a 45 anys per fer feines de neteja de la casa, 5 dies al mes, els capvespres. Telefonar a hores d'oficina al 71 00 87.

PENINSULAR, 58 anys, 1'78 d'alçada, ofici per l'esport, música, dansa, propietari d'immobles. Vull formar una família. Voldria conèixer dona que es senti sola, la puc fer més feliç del que s'imagina. 71 00 87.

LLICENCIADA en Física, 32 anys, professora de belles arts, pis, cotxe, senzilla, simpàtica; voldria conèixer jove, fadri, per amistat. Educad, formal, de la meua edat. 71 00 87.

ENGINEYER tècnic, 48 anys, pis, petita embarcació, estalvis, sense fills a càrrec meu, m'agrada practicar esports; voldria conèixer dona de la meua edat, amorosa i romàntica. 24 79 12.

BAR PROPI, pis cotxe, estalvis; tota una vida per davant, home de mitjana edat, senzill; cerc dona per la resta de la meua vida, fins matrimonials. 27 79 90.

VIUDA amb 1 fill, alts guanys, xalet propi, estudis universitaris, treball fix; m'agradaria conèixer un home jove, formal, amorós i comprensiu, que sàpiga omplir la meua vida. 27 79 90.

SEPARAT, 25 anys, alt, prim, d'ulls verds, molt atractiu, tenc negoci propi, cotxe, pis, però em sent tot sol. Voldria conèixer una al.lota amorosa, que em compregui i no tenguí vicis. 24 79 12.

VOLDRIA conèixer al.lot d'uns 24 anys, alt, amb moto, per sortides i excursions al camp i al cine; som elegant i de bon caràcter. 710087.

FADRI, 24 anys, robust, morè, bon caràcter; voldria conèixer senyoreta alta, educada i amorosa per a fins seriosos. 710087.

A l'estiu ens molesta tot, menys l'aire condicionat. Però ens despullam amb gust i fins i tot per necessitat. Però a l'hivern, cal pensar-s'ho. Tot és en contra... A no ser que a les sales de festes hi hagi una bona calefacció. Com per exemple l'ha trobat na Uchy de Saarbrücken. I el seu amic tot feliç, en Hans de Berlin, passat el mur de la vergonya! (Fotos: Valeriano. I que la sap de llarga, aquest Valeriano)

HOGAR Y BAÑO

ACCESORIOS Y MOBILIARIO DE
BAÑO • GRIFERIA • SANITARIOS •
MAMPARAS Y OBJETOS DE REGALO
PARA BAÑO.

PRESENTANDOSE CON EL
CONSIGUIENTE ANUNCIO
OBTENDRA UN DTO. ESPECIAL

Cardenal Rosell, 42 - local 1
07007 COLL DE N REBASSA

Tel.: 26 87 98

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afecionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

VENC ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

SENYOR atractiu, corpulent, professió superior, capital elevat, fortuna personal; em trob sol, voldria relacionar-me amb algú per amistat / família; senyoreta educada. 710087.

DIVORCIADA, 48 anys, alta, atractiva, idealista, cultura general, visc sola, fills independents, importants estalvis, alguns negocis; voldria trobar senyor bo per formar parella. 710087.

ADMINISTRATIVA, d'idees clares, ingressos elevats, senzilla, elegant, alta, atractiva; vull formar parella amb senyor educat per fins matrimonials. 710087.

DIVORCIAT, 44 anys, 1'87 d'alçada, bona presència, cultura àmplia, cap vici, amable; vull formar una família amb senyora senzilla, que li agraden els animals, el camp i la casa. 710087.

CUINER, alt, guapo, bon físic, 90.000 ptes. al mes, estudi propi, cotxe, sol, béns importants, m'agraden els animals, la muntanya, els toros; senyoreta semblant. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

DIRECTOR GERENT, 50 anys, sense problemes economics, voldria conèixer senyora, no importa si té fills, fins seriosos matrimonials. Crida'm al 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans, xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resolt. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, viuda, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns economics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímida. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviat obtindrà el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vici, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

SEPARADA legal, 51 anys, 1'76, dinàmica, elegant, seriosa. Voldria senyor responsable, bo i simpàtic. Llar. 710087.

VIUDA, 67 anys, casolana, varis negocis de comestibles, neta, m'agrada la música romàntica, marxosa. Voldria amistat amb senyor seriós, actiu, simpàtic. Fins seriosos. 277990.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, prim i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)710087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trob massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, deserta, de 25 a 40 anys. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, vídua, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessit un company fidel, educat, per conviure plegats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

CRISTALLERIA EL ESPEJO VIDRERES EMPLOMADES, GRAVATS ARTÍSTICS, VIDRES DE SEGURETAT, TANCAMENT DE GALERIES AMB ALUMINI I CRISTALL, VIDRES I MIRALLS EN GENERAL, MAMPARES DE BANY. CARRETERA DE MANACOR, 426 CASA BLANCA - TLF.: 249039

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resolt, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzilla, molt bo, sense vici, net. Apt. 10.237 (Palma).

SENYORA, 56 anys, cabells castanys, atractiva, 1'72 d'alçada, aspiracions, escriure, teatre, agradable conversa, senzilla, comprensiva; senyor amb fins amistat / formar una família. 710087.

ARIES, impulsiva, optimista, divertida; feina pròpia, sense problemes; voldria conèixer jove de fins a 33 anys per una possible història d'amor. 710087.

PINTOR de professió, músic d'hobby; voldria conèixer senyoreta fins a w3 anys que li agradi la música i un poc la bohèmica. 277990.

S'Arenal
de Mallorca

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet, m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys, fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys, 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí, voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina / viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva, intel·ligent, 180.000 al mes, pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereixo el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys. 247912.

ESTUDIANT, esportista, m'agrada la muntanya, m'apassionen les regates; contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts. Exclusiva amistat. 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'alçada, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i si és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 36 anys, bona presència, cotxe, xalet, resident a poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

Arreglos

MARGA

ARREGLOS DE PECES DE VESTIR EN PELL

**Carrer Capità Ramonell Boix, 40
Tel. 41 58 16
ES MOLINAR**

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS, COMUNIONS I BODES APARCAMENT PROPRI ELS DILLUNS TANCAT AVINGUDA DE CARLES V - TEL.: 661117 LLUCMAJOR

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec? Doncs acosta't més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

FADRI, 24 anys, professió important, 145.000 ptes. al mes, pis i cotxe propis, salut excel·lent, nacionalitat italià - espanyola; cerc senyoreta formal, intel·ligent, per fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

BORSA DEL MOTOR

VENC Ford
Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAUULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Seat Ibiza, PM-N. 700.000 Ptes. Panda Marbella, PM-N. 530.000. Volkswagen Polo, PM-N. 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P. 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

FRUTALES LLUCMAJOR

Arbres fruiters
Avets de Nadal
Palmeres
Plantes interior i exterior
Carretera de s'Arenal a l'entrada de Lluçmajor

S'Arenal
de Mallorca

265005

GASTRONOMIA

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Meravelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega. do Ca'n Pastilla. Comidas einhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPO-LITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, fritt, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdager, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Lluçmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Lluçmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de s'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA de fer feines s'ofereix per hores. Tel. 269225.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peus. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

SENYORA de neteja, s'ofereix a 600 ptes. l'hora. Telf. 413269 - 770348.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

DONA de fer feines per hores s'ofereix a s'Arenal i Cala Blava. Tel. 265838.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

JOIERIA RELLOTGERIA

MARINA

CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

S'ARENAL VIATGES

Bitllets d'avió i de vaixell.
Vols xàrters.
Crediviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Amílcar, 16.
Tels. 266673-261265.
S'Arenal de Mallorca.

FERRERIA DE N'ANTONISEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BALL DE BOT, al·lota jove en dona classes. Grups reduïts. Econòmic. Per informació: 416445. Demanau per na Maite.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

CUINER amb experiència s'ofereix per hores o de nit. Barbacoes, cafeteries, restaurants o particulars. Tel. 268675.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillarí.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

AL·LOTA s'ofereix per tenir cura de nins i per fer neteja per hores. Trucar els vespres. Bàrbara. Tel. 271316.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MAGATZEM DE PINGOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid. 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

SENYORA s'ofereix per a servici domèstic 4 dies cada setmana. Tel. 269225.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

AL·LOTES de 15 a 19 anys, necessit per tenir cura d'oficina. Necessari idiomes, mecanografia i simpatia. Tel. 710087.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

ENSENYANCES

FRANCES i anglès, classes particulars a s'Arenal. Tel. 269946.

IDIOMES 92

TRADUCCIONS
TÈCNIQUES
CLASSES D'ANGLÈS,
ALEMANY I ESPANYOL
PREUS ECONÒMICS
CARRER DE BARTOMEU
CALAFELL, 6 BAIXOS
TELF.: 491998
07600 S'ARENAL

FRANCES, ANGLÈS, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona s'Arenal. 263881.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

T'ofereim cursos de programació en:

BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *

* (el de l'AMSTRAD PC) i de formació d'usuaris en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.

A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:

BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPÀS.

Carrer Balears, 25-2-1. Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

NOU

BOTIGA CANINA

«Pet Shop»

NOU

Tot per el benestar del seu ca o moix

Alimentació, netetja i higiene

Llits i juguetes

(recomanats pel Dr. Magrini)

Carrer Diego Zaforteza, 29
(davant la Cafeteria Venus)
Balneari 8
S'ARENAL DE MALLORCA

Quarts i parts

És sabut el descrèdit de què gaudeix la Justícia (els tribunals de Justícia) en aquest país. I aquest descrèdit, el s'ha guanyat a pols: en accions puntuals i en la seva concepció global. Com passa a països de l'estil de Sud-àfrica, no és el mateix jutjar un negre que un blanc: al primer se'l pressuposa culpable i al segon innocent mentre no es demostrï el contrari, si és que s'arriba a demostrar.

L'exemple més clar d'aquesta situació és la comparança entre el cas Macià Manera i el cas Jaime Martorell. Un, presumpte activista de Terra Lliure, és tancat a la presó d'Alcalà-Meco (a la capital de l'imperi), pendent de judici; l'altre, presumpte piròman (atemptat al repetidor de TV3), declarat inquisidor ("cremaria tots els catalanistes a la plaça pública", ha dit) i autor d'un intent d'atemptat contra el governador civil l'any 1979, és en llibertat sota fiança d'un milió de pessetes i no ha anat més enllà de la presó de Palma (capital de la província o colònia).

El primer no té cap tipus d'antecedents penals fins al moment de la seva rocambolesca detenció al peu de l'obra on feia feina, a Montuiri. Se l'acusa, en un principi, d'haver participat en un atemptat que no ha comès senzillament perquè en el moment en què aquest va tenir lloc l'acusat es

passejava per terres centre-americanes. La policia, dies després de l'espectacular operació de detenció —sirenes, llums, policies per tot arreu—, troba un amagatall amb uns quants explosius; hores d'ara, ningú encara no es creu ni la meitat de la història contada: aquests explosius els hi pot haver posat qualsevol.

L'altre es passeja pels carrers de Ciutat i va dient a tot aquell qui ho vulgui sentir que, ell, té els collons ben posats i que si els "catalanistes" el "molesten" hi haurà una "nit dels ganivets", en altres paraules: una matança. I està demostrat —i declarat culpable per un tribunal espanyol— que és un vertader terrorista: atemptat al governador civil (mirau els diaris de l'època). Aquest individu manté fermes relacions amb l'ultradreta espanyola a Mallorca, ha estat falangista i és un declarat feixista, li agrada l'insult i es sap recolzat per l'actuació de la policia i de la justícia espanyola. En definitiva: fa la feina que li comanda l'amo, de vegades massa expeditivament, amb total impunitat. I mentrestant, els mallorquins dormen el son dels justos, completament abocats a la seva sort, una mala sort de colònia sucada i menyspreada per la metròpoli. I és que la bona sort no arriba sola, s'ha de cercar.

M. Sastre

L'acusació particular podria demanar fins a 12 anys de presó

El fiscal acusa Jaume Martorell d'un delictes d'estralls, penant entre 6 i 12 anys de presó

També a indemnitzar de la totalitat dels danys causats

El Ministeri Fiscal demana una pena d'entre 6 i 12 anys de presó (podrien ser 8) per a l'activista ultra Jaume Martorell, acusant-lo de ser l'autor d'un delictes d'estralls, segons l'escrit d'acusació, com a pressupet autor de l'incendi provocat dels repetidors de TV3 i Catalunya Música al Puig d'Alfàbia el propassat dia 22 d'abril. També demana que indemnitzi de tots els danys causats, una vegada determinats amb tota exactitud.

Fonts d'OCB/Voltor han significat que aquesta petició era «inevitable», tota vegada que el Codi Penal, al seu article 554, castiga amb la pena de presó menor (entre 6 anys i un dia i 12), com a reu d'estralls, «amb independència del fi que s'hagi proposat el culpable», a «qui causàs maliciosament danys de qualsevol quantia mitjançant destrucció... d'aparells o instruments de transmissió per ones».

Per altra part, l'acusació particular podria fins i tot augmentar la petició del Fiscal, apropant-la més al límit superior de la pena corresponent al delictes, en funció de la greu alarma social causada i de totes les circumstàncies concurrents en el cas, és a dir, que podria demanar entre 10 i 12 anys, segons fonts porperes a Joan Buades, advocat de Voltor.

El cas, després de la «reforma Múgica» començada aquesta setmana, ha passat al districte núm. 6 de Palma, avui Jutjat d'Instrucció núm. 8, però el judici, en demanar-se una pena superior als 6 anys, es veurà davant l'Audiència Provincial, Tribunal de tres Magistrats, davant el qual s'havia de veure també un recurs de l'acusació particular (O.C.B., Voltor i Universitat de les Illes Balears) en contra de la llibertat provisional de què gaudeix actualment l'acusat Jaume Martorell. **Palma, 29 de desembre de 1.989**

GERMANS LLANERAS

Excavacions * Desmuntaments

Carretera Militar, 116 - Telf. 49 10 16
LES CADENES (s'Arenal de Mallorca)

RECANVIS FONT

ACCESSORIS * EINES * MAQUINÀRIA

Francesc Manuel de los Herreros, 11
Telèfon 46 81 11 - Dues línies
07005 PALMA DE MALLORCA

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció
POLÍGON DE LA VICTÒRIA:
Gran Via Asima, 1 - Tels. 20 47 62 - 20 47 02 i 20 48 17
PALMA CENTRE:
Carrer d'Aragó, 139 - Tels. 27 23 56 i 27 23 64
S'ARENAL:
Carrer de Diego Zaforteza, 1 - Tels. 49 15 58 - 49 16 11 i 49 16 50 - FAX: 49 15 58
LLUCMAJOR:
Ronda de Migjorn, s/n. - Tels. 66 07 01 - FAX 20 69 98

El prestigi aconseguit per
ALMACENES FEMENIAS
és el resultat de 50 anys de qualitat,
servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS
posa a la seva disposició tot tipus de
materials de construcció,
destacant les rajoles i paviments,
no només pels seus bellíssims dissenys
sinó també per la gran varietat
d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa
firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS
demostra la seva professionalitat
acostant als residents d'aquestes illes
les més importants marques
nacionals i internacionals.

SEGURIDAD MARTINEZ, S.A.

Autoritzada per la D.S.E. amb el n. 538-27-7-84

**CENTRAL RECEPTORA D'ALARMES
VIGILANTS JURATS
INSTAL·LACIONS DE SEGURETAT**

Carrer de Manacor, 30 - Tlf.: 467659
Son Campos, 30 - Tlf.: 464003
Apartat de Correus 957
07006 Palma de Mallorca
Santa Eulàlia del Riu, 17
Tlf.: 312164 - Eivissa

**FUSTERIA I EBANISTERIA
DECORACIÓ I RESTAURACIÓ**

MOBLES DE CUINA

RUIZ-SANTIAGO

Camí de Son Fangos, 24
Tlf.: 269870 - ES PIL·LARI

S'ARENAL DE MALLORCA, TLF: 265005**CENTRE DE RECONeixEMENT
MÈDIC-PSICOLÒGIC****MOLINAR**Certificats carnet de conduir
i llicència d'armes

Cada dia de 18 a 20 hores

Carrer Xadà, 17 - Tel. 41 77 51 - ES MOLINAR

DR. BARTOMEU FONT**COL·LEGIAT N.º 251****METGE DENTISTA**PASSEIG MIRAMAR, 33-1º-2º - TEL.: 264152
S'ARENAL DE LLUCMAJOR **Tennis Arenal**
*Esport Centre***GABINET MÈDIC**

ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU

OBESITAT I CELULITIS

ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ

LASERTERÀPIA

ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA

TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA

DESHABITUD AL TABAC

CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS

DOCTORA: MARGARIDA ARROM

TELS.: 263834 - 263112

PADLE TENNIS BADMINGTON

CLÍNICA DENTAL

Nora del Valle Soria

ODONTÒLOGA

COL·LEGIADA N. 272

BONES FESTES

Carrer Faust Bonafé, 46 baixos

Tel. 27 42 11

SON FERRIOL

**CLINICA
DENTAL***Dra. Pilar Oto María*

METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14

Tel. 66 02 83

07620 LLUCMAJOR

MALLORCA

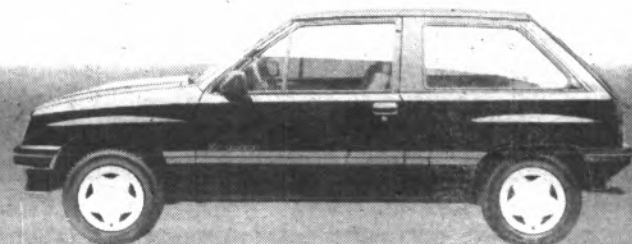
(Balears)

S'Arenal
de MallorcaLA REVISTA QUE DIU EL QUE ELS
MALLORQUINS PENSEN PERÒ NO
S'ATREVEIXEN A DIR**SUBSCRIVIU-VOS-HI****TEL. 26 50 05****Centre òptic
MEDITERRANI**

Carrer Botànic Bianor, 3 A

Tel. 49 28 14

S'ARENAL DE MALLORCA

DON ALGODON*by***K KADIMA****MODA JOVEN PARA VER****SI USAS GAFAS "DON ALGODON"
UN CORSA "DON ALGODON" PUEDE
SER TUYO**

Joan-Antoni Sales va viure fins fa poc a s'Arenal

Amenaces contra un ecologista i militant de PSM als Llobards

Joan-Antoni Sales, que ha viscut a s'Arenal fins fa poc temps, ha estat objecte de reiterades amenaces de signe mafiosos a la seva nova residència dels Llobards. Les amenaces estan relacionades amb la lluita que Joan-Antoni manté contra la urbanització de la cala. Setmanes passades, els mafiosos penjaren un xorric mort a la paret de la casa de Joan-Antoni, ara han tirat un falcó, també mort, al pati de ca seva.

Joan-Antoni Sales ha presentat una denúncia davant la Guardia Civil de Santanyí. La denúncia ha estat presentada per delictes ecològic i no per amenaces.

"No em sent molest per les amenaces -ha declarat Joan-Antoni Sales-, pel fet en si, sinó perquè aquestes accions suposen uns delictes ecològics aberrants que només poden ser assumits per persones molt vinculades a la dreita caciquil de Santanyí".

Així mateix, després d'una polèmica reunió de l'ajuntament de Santanyí, el passat dia 10 de novembre, en la qual s'aproven les primeres urbanitzacions -entre elles Cala Mondragó-, el batlle pedani dels Llobards, regidor del Partit Popular a l'ajuntament de Santanyí, va dir a Joan-

Antoni Sales que "per viure ser dels nostres o no hi poden viure".

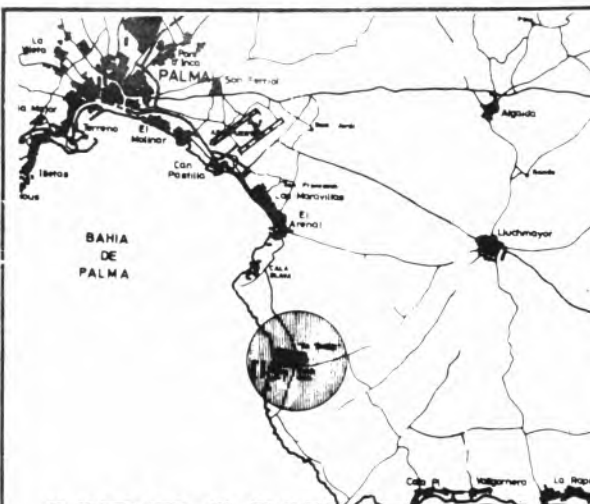
S'Arenal de Mallorca

La inseguretat ciutadana a la comarca

Joaquim Rabasco, cap de la nou nada Agrupación Social Independiente, explicà als representants de la premsa, reunits a l'acte de presentació del la nova associació, els grans problemes que pateix s'Arenal i el terme de Llucmajor. Problemes que, segons Rabasco, "l'actual ajuntament no resol i que nosaltres, ASI, quan guanyem les pròximes eleccions municipals, resol-drem al complet".

Rabasco enumerà

els problemes i les necessitats de s'Arenal, els quals "són més urgents que els de Palma", entre ells, el més important és el de la inseguretat ciutadana, seguit de la crisi turística, la circulació i els transports, l'abandonament de la joventut, les guarderies infantils, els malgastos de l'ajuntament... "mentre es gasten milions amb la ronda de Ponent, les rates proliferen pels molts carrers de s'Arenal".

URBANITZACIÓ SA TORRE

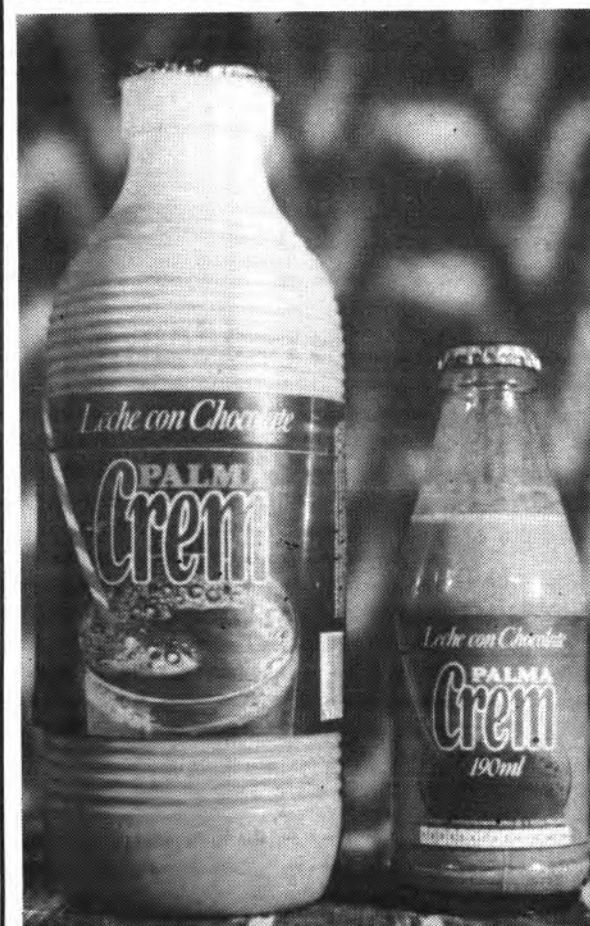
Sortida prolongació autopista.

A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre
Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem
Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

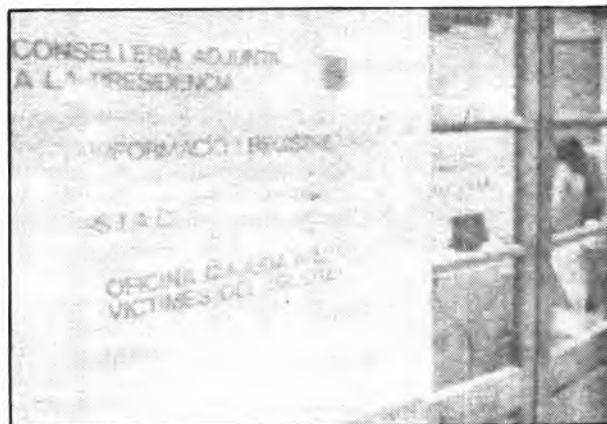

La delinqüència a Calvià augmentà en un 90 per cent

Els delictes contra la propietat augmentaren en un noranta per cent durant l'any 1989 a la zona de Calvià, segons un informe de la Guardia Civil d'aquest terme municipal. Si l'any 1988 la Guardia Civil de Calvià, Peguera, Palmanova i Andratx comptabilitzà un total de 1.800 denúncies,

l'any 1989 se n'han comptabilitzats unes 3.400.

Com a mitjana, la Guardia Civil arriba a descobrir els lladres en un 50 per cent dels casos. La majoria dels robatoris s'han efectuat durant els mesos de juliol, agost i setembre, en aquest ordre.

Augmenten les denúncies per maltractaments a dones

L'oficina d'Ajuda a les Victimes del Delicte, que obrí les seves portes el passat dia 7 de desembre, ja du atesos uns setanta casos. Rosa Estaràs, presidenta de l'oficina, ha declarat que la majoria de les denúncies provenen de dones que "manifesten haver estat víctimes de maltractaments".

Uns altres dels delictes que amb més freqüència es denuncien són els robatoris, els quals s'han incrementat durant les festes de Nadal. Els robatoris s'efectuen, sobretot, a l'interior de vehicles estacionats o amb arma blanca al carrer.

També hi ha bas-

tants casos d'incompliment, per part del marit, de la sentència de separació, les dones afectades reclamen ajuda per cobrar la pensió alimentària que li ha de passar el marit.

Aquesta nova oficina, tot just oberta, té previst publicar durant aquest any algunes publicacions sobre delictes i víctimes, així com realitzar un cicle de conferències, que ja començaren l'any passat, sobre victimologia. L'oficina d'Ajuda a les Victimes del Delicte ha firmat convenis amb la policia, l'ajuntament de Palma, la Creu Roja, la PIMEN, la CAEB, els hospitals privats i amb el Col·legi d'Advocats.

Detinguts dos residents a Son Banya acusats de robar

La policia ha detingut els germans Pedro i Alfonso M.R., de 23 i 25 anys respectivament i veïns de Son Banya. Se'ls acusa de ser els autors del robatori d'una furgoneta.

La policia anava darrera la pista dels dos germans des que va veure com aquests es passejaven amb la furgoneta pel carrer d'Aragó. Després d'una breu

persecució, la policia donà per abandonada la recerca en haver perdut els sospitosos.

Després de donar avís a altres patrulles, una d'aquestes aconseguí identificar la furgoneta a Son Banya. Després de les investigacions pertinents es va poder saber que la furgoneta era robada.

Tres anys de presó per robar 90 mil pessetes

Un jove de 30 anys d'edat ha estat condemnat a una pena de tres anys de presó menor acusat de ser l'autor d'un delicte de robatori amb força, amb l'aggravant de reincidència.

El processat, Alfredo Real, condemnat en dues ocasions anteriors per utilització il·legítima d'un vehicle i per robatori, és toxicòman i en el moment de cometre el robatori pel qual ha estat condemnat a tres anys de presó, es trobava ingressat al centre de reha-

biilitació de toxicòmans de les Boterines, a Porreres.

Alfredo Real va fugir d'aquest centre enduint-se una caixa forta metàl·lica on hi havia unes seixanta mil pessetes en metàl·lic i un parell d'arrecades, de les quals va treure unes trenta mil pessetes, a més de factures i diversa documentació. La policia només va poder recuperar unes sis mil pessetes en metàl·lic i la documentació.

Xafarderies

Agressivitat, molta agressivitat aquests mesos d'hivern a la nostra comarca. El vespre de cap d'any, just menjats els raïms, dos picapeders se pegaren ganivetades a un hostal de Ciutat. Ganivetades per no res. Només per agressivitat. Al Tennis Arenal, la gent també és agressiva. Ens ho contava l'altre dia la gerent, na Sebastiana: "Aquí la gent no ve a jugar, ve a guanyar i el qui perd se posa furios agressiu".

I això no hauria de ser així. La gent s'hauria de comunicar més, hauria de jugar més, s'hauria de passar millor, s'hauria d'adonar que els millors plaers són gratuïts i deixar-se de competicions estúpides. Els adults podem aprendre molt dels nins en aquest aspecte.

En el que no hi ha agressivitat en absolut, és en la nova línia de S'ARENAL DE MALLORCA. Deim les coses clares. Deim les coses que els mallorquins pensen però no s'atreveixen a dir en veu alta. Defensem Mallorca sense por, la qual cosa dóna una gran alegria als mallorquins i un gran respecte cap a nosaltres entre els forasters i els estrangers. Ningú mai, en aquest país nostre, havia parlat tan clar com nosaltres i això imposa, com a mínim, un respecte.

Molts de mallorquins ens aturen pel carrer per dir-nos que estan d'acord amb els nostres escrits. Mallorquins que han estat putetjats durant dècades i ara, a la fi, troben algú que els defensa. Mallorquins que no s'explicaven de cap manera l'anticatalanisme d'una part de la població i ara descobreixen els culpables i l'estratègia que han seguit per fomentar-lo. Mallorquins que estan farts de xoriços i de gentussa que empenya pels carrers i places dels nostres pobles i ciutats.

També trobam mallorquins que pel fet d'haver nascut a altres terres es consideren forasters i se mostren dolguts de les nostres declaracions al diari Última Hora o d'editorials com VATUALMÓN DE FORASTERS de la nostra revista. Cal aclarir que aquesta gent arribada a Mallorca ja fa més de vint anys, que tenen negocis o feina a Mallorca i que no molesten ningú, han deixat de ser forasters encara que no s'hagin dignat a aprendre el català de Mallorca que és la manera d'integrar-se totalment en aquesta terra. Vosaltres, també sofriu les razzies dels xoriços, el mal servei de Correus i el desastre de Son Dureta. Vosaltres, també heu de lluitar a fi de tenir una Mallorca millor tant per vosaltres com pels vostres fills. Pels vostres fills mallorquins.

Hem rebut una telefonada d'en Lluís Cerdó, queixant-se que al seu article JAIME SASTRE, UN RACISTA QUE TREU FEMS PER SA BOCA li hagueren afegit una foto amb un peu posat nostre. Nosaltres, hem publicat el teu text íntegre sense afegir ni llevar res. Així mateix, tu saps que la nostra revista no és en absolut de la teva ideologia i ho hem volgut demostrar amb aquest peu de foto.

Dijous passat, una dotzena de pioners de Sant Josep Obrer de la barriada de Pere Garau, visitaren la nostra casa. Quedaren al·lucïnats i engrescats en la idea d'editar un suplement de la seva barriada a S'ARENAL DE MALLORCA. Sabem que ho podeu fer, tios, i tendreu tot el nostre suport. El món és dels decidits i vosaltres ho sou.

A la redacció de S'ARENAL DE MALLORCA hem instal·lat una antena parabòlica. Via satèl·lit, les notícies d'arreu del món ens arriben en anglès, alemany, francès i altres llengües. Les emissores catalanes ens arriben en sistema dual via Alfàbia. El castellà no entra en aquesta casa ni falta que fa. Tenim 16 emissores que ens informen les 24 hores del dia del que passa a la nostra galàxia.

S'Arenal de Mallorca

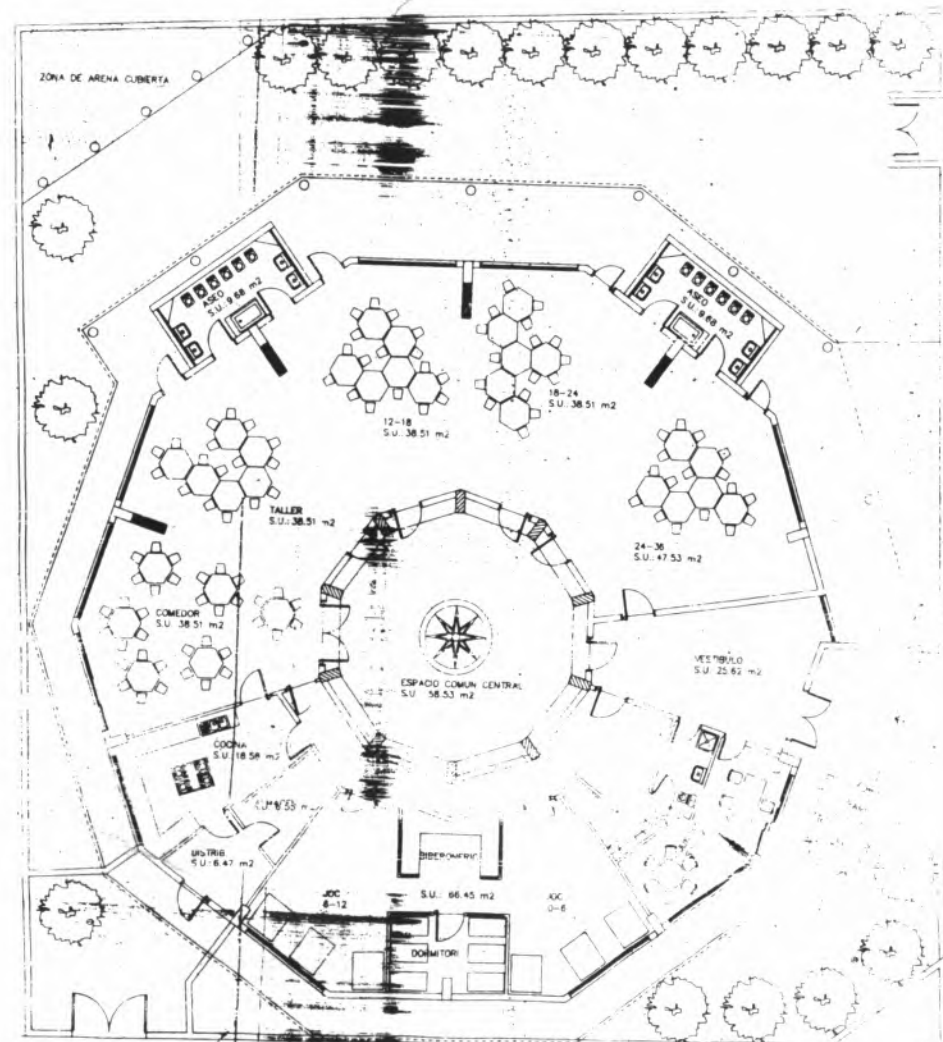
La nova guarderia serà de planta circular

La nova guarderia que l'ajuntament de Llucmajor vol situar al carrer de Sant Bartomeu, de S'Arenal, serà de planta circular, dividida en diverses seccions al voltant d'un espai central a manera de pati interior.

Per dur endavant aquest projecte, els tècnics municipals han seguit un pla de necessitats elaborat pels serveis socials de l'ajuntament, tenint en compte, com a principal condicionament, l'elasticitat d'agrupament de les zones d'aules, de taller i del menjador. La comunicació entre aquestes habitacions s'ha fet mitjançant portes corredisses.

Les tres aules estaràn destinades a nins de 12 mesos a 3 anys i disposaran de banys compartits cada dues dependències. L'aula taller, segons les necessitats es pot afegir a les altres tres o bé al menjador.

L'aula destinada al nins més menuts comptarà amb un controlador acústic i uns accessos controlats mitjançant la creació d'un

passadís central connectat directament amb la zona d'entrada i secretaria.

La zona central de l'edifici està concebuda com a zona d'esplai, d'expansió o reunions. La seva temperatura estarà controlada i la teulada serà de forma cònica. El projecte també contempla una zona de jocs exterior a l'edifici, convenientment orientada i resguardada.

Ho veu així:
**PERQUÈ NO HI VEU:
VIGILI
ELS SEUS ULLS.**

Es un consell de la CAMPAÑA DE PROTECCIÓN OCULAR.
ASOCIACIÓN D'UTILITAT PÚBLICA.

**CRISTALLERIA
LLANTERNERIA**

FORN CRIS

Sanejament, instal·lacions en general,
reparacions servei ràpid i garantit

Carrer Titus Livi, 7
Telèfons 261368-261398-261901-261930
CAN PASTILLA

Pintures

J.B. LARA PIQUERES

**Plàstics, Esmalts
Vernís, Empaperats**

Carrer Metge Francesc Aulet, 88-2A
Carrer Gómez Ulla, 20
Tlfs.: 660938 - 662035. Llucmajor

La prostitució no es pot legalitzar

Yvonne López Walenstein, membre de la Comissió Nacional per a la Investigació de Maltractaments, ha dit que "la societat fa paràsits a les prostitutes perquè canalitza cap a elles el pitjor dels seus instints, la seva hipocresia i les seves càrregues moralitzants". Per a López, les prostitutes "són víctimes dels abusos sistemàtics de la societat".

Per aquesta psicòloga, que ha parlat a Oviedo sobre la visió feminista de la prostitució, "no es pot legalitzar la prostitució perquè s'estaria legalitzant una esclavitud", és a dir, la relació que es manté entre la prostituta i el proxeneta: "una relació de constants maltractaments psicològics en els quals es recorda a la prostituta que no serveix com a dona".

Maltractaments a una dona i a la filla de 14 mesos

Una dona ha denunciat el seu marit acusant-lo d'agressions a ella i la seva filla de catorze mesos. Francisco L.P., presumpte autor de les agressions, de 33 anys, ha estat detingut i posat a disposició judicial.

Els fets tingueren lloc la matinada del passat dia 29 de desembre, quan la dona tornà a casa seva i es

trobà amb el marit que l'agredí diverses vegades i l'amenaçà amb un ganivet. Per evitar els cops, la dona es dirigí a la cuna i abraçà la filla del matrimoni, fet que no impedí que el seu marit la continuàs agredint, arribant, algun cop, a la criatura, la qual va haver de ser atesa a l'hospital infantil de Son Dureta amb cops a la cara.

Agafi bones costums...

Can Ballester, ses bones costums

Carrer de Maria Antònia Salvà, 49.

Tlfs: 261726 - 264646.

Carretera Militar, 485. Tlf: 269536.

S'ARENAL DE MALLORCA

PRODUCTES MARTIN S.A.

Importació - Exportació - Indústria de la garrova - Cereals - Pinsos - Fertilitzants - Servei d'aigua a domicili - Transports en general - Pinsos animals de companyia

MAGATZEMS: Llucmajor, carrer Badia Blanca, 8. Tlfs: 660253-660059

Polígon Son Castelló, carrer Gremi dels Ferrers, 52. Tlf: 203665

S'Arenal de Mallorca

Llucmajor no espera el «Pla Cladera»

Francesc Verdera

Els responsables del consistori llucmajorer han decidit començar pel seu compte la millora de la zona turística de s'Arenal, mentre s'espera la decisió — retrassada una i altra vegada — de la Conselleria de Turisme sobre el pla extraordinari d'inversions, dotat amb dotze mil milions de pessetes i que, auspiciat per Jaume Cladera, contempla l'objectiu d'ajudar els diferents ajuntaments en les inversions destinades a aconseguir una millor imatge de la costa.

Vint-i-cinc projectes amb un pressupost total de més de mil quaranta-tres milions de pessetes conformaven el paquet d'iniciatives que, un cop aprovades pel ple, foren remeses a la seu de Turisme cercant la part corresponent del lleó, del seu finançament. És a dir, el 60 per cent (quasi 626 milions) seria aportat per la Conselleria i el 40 per cent restant (més de 417

milions) per les arques municipals.

“La decisió de començar les obres —afirmava el responsable d'Urbanisme del consistori llucmajorer— ve donada pel fet que als pressuposts del 89 hi figurava una partida destinada al projecte global que contempla la millora i l'embelliment de la platja i del carrer de Miramar. En realitat —afegeix Tomàs Garcias— corresponia a l'aportació anual de les arques municipals per al finançament del projecte ja que les previsions pressupostàries s'havien fet d'acord amb les manifestacions de Cladera, el qual, en diferents contactes i reunions, ens assegurà que el pla extraordinari d'inversions de la Conselleria s'adjudicaria el mes de novembre passat”.

L'equip de govern municipal, abans que la partida passàs al capítol de superàvit, decidí la realitza-

ció de part d'un dels 25 projectes, concretament del més important, el qual, amb un pressupost de 257.600.000 de pessetes, comprèn l'actuació a desenvolupar al tram de la platja i al carrer de Miramar.

Serà precisament en aquest carrer on començaran ben aviat les obres. L'actuació es concretarà al tram de vorera de la part de les edificacions que quedarà en un tram d'uns quatre metres a partir de les façanes, mentre que l'actual carrer quedaria dividit en dos carrils. Les obres seran extensives a la millora i embelliment dels accessos escalonats que, des de Son Verí Vell, arriben fins a la platja que hi ha darrera les dependències i el conjunt de les instal·lacions del Club Nàutic.

A la darrera reunió de la comissió d'Urbanisme s'obriren les pliques de les empreses interessades en la realització de les obres, posteriorment aquestes es varen adjudicar a la firma “Excavacions Pascual”. El pressupost supera els 18 milions de pessetes i les previsions dels responsables municipals assenyalen que l'execució de les obres es duïguin a terme durant els mesos d'hivern perquè estiguin acabades abans del començament de la temporada turística.

“Les obres adjudicades —assenyala Tomàs Garcias— formen part del projecte global i, en el moment en què es produeixi la decisió de Turisme i arribin les ajudes, s'executarà la totalitat de la iniciativa de primera línia i també les restants que, fins a un total de vint-i-cinc, es varen presentar a la Conselleria que presideix Jaume Cladera. Possibilitat que es té en compte en l'elaboració dels pressuposts corresponents a enguany de cara a incloure una partida que correspongui a l'aportació anual”.

Amb ulls forasters

¿Don Camilo José Cela o... l'esclau Camilo? That is the question, per a mi. De jove vaig llegir “La Familia de Pascual Duarte”, del felicitat guardonat premi Nobel de Literatura, Camilo José Cela. I la record un poc viva dins la meua memòria. Però tampoc no sabia dir cert si tota la fama li vengué al nostre personatge per mèrits propis o per mèrits ategits. No hi ha dubte que el règim de força d'aleshores necessitava categoria de literats i que tot el que fossin adhesions era ben vist.

No som un professional de la literatura. Faig, això sí, el propòsit de rellegir l'obra de don Camilo per afirmar els meus criteris objectius i personals. Però, insisteix, ni en visc ni som un professional de la Literatura. Aleshores, ¿de què els escriuré?

Com alguns cíncics raonen que l'important és que parlin d'un, encara que sigui malament, jo m'afegiré al cor dels que canten a don Camilo —tot ven, en aquest món—, per, com a humil sacerdot, cantar-li les quaranta. O, com a franciscà penitencial, si ho prefereix, per resar-li les Matines de Santa Clara. Seré molt clar!

No fa gaire, en unes declaracions meves a la premsa de Mallorca (Ba-

leares, 22-V-88, complement dominical, lletra C), deia a Eugènia Planas, entre altres coses: “... sense moral no hi ha Religió, però qui fa d'aquesta —la religió— tota moral, la caricaturitza (estic pensant en la nostra Religió, la cristiano-catòlica)”. Psicològicament, he de dir que un mínim de moral és necessària sempre com a reserva i possessió del que és desconegut. Alguna cosa s'ha de sacrificar als déus. Serien una cosa semblant als delmes i primícies: alguna cosa hem d'oferir amb amor al Senyor perquè, a canvi, no acabem esclaus absoluts de nosaltres mateixos.

Jo ja no m'escandalitz per res, crec. Salomó tengué 700 dones amb categoria de princeses i 300 que només arribaren a concubines (I Reis, 11.1-3). Quins temps aquells, al marge de la simbologia numèrica oriental i jueva! Però arribà Jesús, el nostre definitiu Legislador i Mestre i, des de la seva Vida, va dir: “Tenint en compte la duresa del vostre cap, va permetre a Moisès el llibel del rebuig... El que Déu ha unit no ho separi l'home” (Mc. 10.1-9).

Jo ja no m'escandalitz per res; però m'entristeixen tantes coses, don Camilo...! Preferiria

haver-lo vist anar sol, com ho hauria fet el nostre sant Quixot, enamorat de la seva Dulcinea, la Literatura. Sol a recollir el premi Nobel, abans que de la mà d'una... meuca. Malrecord, ara, una obra, també seva, que no vaig acabar de llegir: “... terras y Colipoterras”. Però, hauria estat més bonic, fins i tot per al record dels seus nets, si els té, don Camilo, anar acompanyat per sempre de la seva vertadera senyora, que ho segueix essent, Rosario Conde.

Una vegada, molt de passada, m'aconsellares, Camilo, pels carrers de Palma, a propòsit d'unes declaracions meves a l'entreviu (1 de gener de 1981, pàg. 66-69): “Cuidado, con la Iglesia hemos topado. Y no es tan mal destierro... este de Mallorca”. Tu no te'n recordaràs, jo sí. Anaves simplement acompanyat d'un altre senyor. Vaig suposar que els dos éreu uns senyors. Ara ja és molt diferent... Amb respecte, et retorn el consell de ciutadà d'anar a peu i de sacerdot “amb ulls forasters”, però que encara creu en allò més seu i procura fer-ho.

No és tan dolent el desterrament a Mallorca. Pitjor és aquell en el qual et trobes i has publicat a tots els vents.

A. de V.

Projectes presentats per l'Ajuntament a la Conselleria

Platja i carrer de Miramar: Compta amb el pressupost més elevat, de 257.600.000 pessetes. Contempla la remodelació de la platja que hi ha entre el torrent dels Jueus i el Club Nàutic, a més de la millora i embelliment del carrer de Miramar.

Vial nord: Amb un pressupost de 16.320.836 pessetes, contempla l'enllumenat del tram entre la rotonda i el carrer Dos de Maig.

Passeig de vianants: Amb un pressupost de 115.850.916 pessetes, contempla la construcció d'un passeig que aniria pel tram urbà de l'antiga via de ferrocarril.

Accés al carrer de Sant Cristòfol: Amb un pressupost de 3.700.984 pessetes, destinades a l'ampliació del vial del tram superior del carrer, com a principal accés a s'Arenal.

Pont elevat: Amb un pressupost de 47.750.754 pessetes, es construirà un pont de vianants destinat a enllaçar, per les instal·lacions del Club Nàutic, el tram entre el passeig de Miramar i Son Verí.

Infraestructura urbana: Projectes amb un pressupost superior als vuit-cents cinquanta milions de pessetes, seran obres de clavegueram, de voreres, prolongació de carrers, etc.

Dotació a les urbanitzacions: Obres d'enllumenat públic i altres serveis a les urbanitzacions de Son Verí, Bellavista i Cala Blava, amb un pressupost de 176.192.261 pessetes.

Futbol

Unió Esportiva s'Arenal, sopar de Nadal

El futbol base de la U.E. Arenal, nins i familiars, juntament amb la directiva de l'entitat, presidida pel nostre bon arener-anda-lús, don Rafael Gómez Hinojosa, feren el passat dia 22 de desembre el sopar de Nadal, d'amistat, d'afició i companyonia, i de bona feina i conivència esportiu. Va tenir lloc a l'hotel de l'empresari Pere Canals i Morro, el Solimar. El gran menjador estava ple de gom a gom d'infància, d'alegria i de bon humor. I el sopar a base d'arròs brut, bistec, postres, torró... tarta. Senzill, però per a més de 170 persones, que ja és pagar i gastar a càrrec de la direc-

tiva. Millor que anar-se'n de discoteques, abandona-ments, frivolitats... Així es fa poble, afició i pedrera. Qual-cú recollirà, que ara som al temps de la sembra i l'espera.

Enhorabona a promotors, directiva i tota l'entitat que hi col·laborà. Com el nostre periòdic, convidat i present per recollir i ressenyar les coses bones que hi hagué. Un poc més de disciplina sí que varem notar que hi faltava a l'hora dels discursos, etiqueta i comportament a les taules. Però, esperem que un dia sigui un dia, i no tot ha de ser aigualir les festes i les alegries. Encara que tot educa i de-

seduca la infància i la joventut i homes del demà. Amb tot, enhorabona i, ara, al camp d'esports, a aconseguir els triomfs i els llorers i èxits per a s'Arenal. Us hi convidam a tots, que la directiva ja està complint i fa tot quan pot. Camp nou... cor nou!

Nota: Ens comuniquen que la gran panera que es rifava amb motiu de la festa del futbol base de la U.E. Arenal ja ha estat premiada i encara no ha estat retirada de les instal·lacions del Club Tennis Arenal on es troba. Atenció, doncs, al número 81.929 que és l'anunciat!

Els alumnes TK del gimnàs Tennis Arenal han felicitat el Nadal al seu professor Carles Ruiz, fent-li entrega d'una placa on li agraeixen la feina que està fent amb ells. A més de trofeus, també hi ha amor, agraïment i simpatia. Que n'aprenquin els lletjos. (A. de V.)

Tertúlia Esportiva al Tennis Arenal

Les activitats esportives en aquest centre de s'Arenal no tenen aturall. L'important és participar-hi, home! Idò, aquí tothom hi participa. Hi ha squash, bowling, gimnàstica, padle tennis, parc infantil, petanca, sauna, solàrium, hidromassatge, massatges, minigolf, badminton, piscines, tobogans, terrasses, trampolins, saló social, aules... Hi ha fins i tot coca amb verdura per celebrar els esdeveniments esportius que hi tenen lloc...

- I ara, que no s'hi fa també un campionat de dominó?

- Idò!

- I allò del Taekwondo?

- També, en la modalitat d'arts marcial. Ara s'ha fet el I Campionat Infantil de Taekwondo ABE-AM, i els representants del nostre gimnàs, el Tennis Arenal, han tornat amb tots els trofeus, com qui diu.

- Amb tots?!

- Supòs que qualcun n'hauran deixat per als altres, però mira, no gaires, sobretot pel que fa a l'or. Llegiu:

Masculí, grup A: (31 a 34 kg) Antoni Sastre, medalla d'or; (41 a 44 kg) Esteve Corregidor, medalla d'or; (44 a 47 kg) Aitor Maruri, medalla de plata. Al grup B: (23 a 25 kg) Tomàs

Gredilla, medalla d'or; (25 a 28 kg) Pere J. Bover, medalla de plata; (28 a 31 kg) Xavier Fernández, medalla d'or, i Antoni Mir, medalla de plata; (31 a 34 kg) Mateu Coll, medalla d'or, i Daniel Martí, medalla de plata; (41 a 44 kg) Rafel Ordóñez, medalla d'or.

Femení, grup general: (23 a 25 kg) Míriam Coll, medalla d'or; (25 a 28 kg) Mònica Pérez, medalla de bronze; (28 a 31 kg) Noèlia Tizon, medalla de bronze; (37 a 41 kg) Mònica Barrero, medalla d'or, i Encarna manzano, medalla de plata; (més de 47 kg) Maria del Carme González, medalla d'or, i Maria de l'Amor Gredilla, medalla de plata.

- I jo que creia que el més important era participar-hi!

- Si, i ho és, però si a més guanyes, millor. Pel que es veu, en aquest gimnàs tothom que hi participa sempre guanya qualche cosa. Aquí, ja ho has vist, nou medalles d'or, sis de plata i fins i tot dues de bronze. I, com és lògic, primers a la classificació general per gimnassos de tot Mallorca.

- I d'allò del dominó, què? Com va?

- Donarem els resultats finals ja per al pròxim número. Has de tenir en compte que la competició

va començar durant el mes de desembre i que acabarà a mitjan mes de gener. Es tracta del II Campionat de Dominó, en el qual participen dotze parelles de competidors, tot organitzat pel dinàmic i polifacètic president de la Unió Esportiva Arenal. En publicam la fotografia. El Tennis Arenal cedeix els locals socials, però ho organitzen uns altres.

- I funciona?

- Fins i tot, l'altre dia vaig sentir dir un parell de "vatualmón de forasters!"

- De forasters?

No. De gent beneïda que no saben jugar, que pixen fora de test, home, que no en fan ni una de bona, que juguen per a ells sense veure les jugades del company... Ho entens?

- Ah! Hi vaig veure animació i vaig sentir un estol de flastomies i vaig pensar que...

- No, no. La senyora Sebastiana ho du tot molt controlat. No ho permetria de cap de les maneres. Sempre hi ha hagut bons modals i millors maneres al Tennis Arenal.

- I bon estil. Mireu, si no, la fotografia: quina "carussa" de felí, de moix, de gràcia, d'"acrobatia"... tot un èxit de bo.

(Fotos: Gimnàs i Valeriano. Text: A. de Villarroya)

Al pròxim número de S'ARENAL DE MALLORCA, els donarem informació completa sobre el II Campionat de Dominó que organitza la U.E. Arenal i el seu president, Rafa Gómez. La tertúlia en parla i avança algunes dades, llegiu-la.

Francesc Xavier Jurado, nou entrenador de culturisme al Tennis Arenal

Té 22 anys, és de Ciutat, ulls blaus, 75 kg de pes, 1'77 d'alçada; està presentant un ésser humà caracteritzat com a esportista, entrenador-responsable de la secció de Culturisme del gimnàs Tennis Arenal, nou entre nosaltres. Títols per arribar a ocupar aquest nou lloc: monitor regional de Culturisme, iniciat als 17 anys en aquest camp, amb cinc anys d'experiència acreditada al gimnàs Zeus de Can Pastilla; entrenat pel campió

d'Espanya de Culturisme, el mític Fidel Solsona; especialista en alimentació i règim d'entrenaments; cinturó blau de Taekwondo; inscrit al gimnàs Docman... Francesc Xavier Jurado és el seu nom.

- Per les seves obres els coneixeu, va dir l'Oracle...

- Amb això estam!

- I quina importància tenen els teus títols i encara la teva categoria, si després els altres no capten el teu estil, les teves ense-

nyances, la teva acció, la teva projecció social, esportiva... la teva tècnica.

- Però els m'han demanat a l'hora de fitxar-me. Els he necessitat a l'hora d'agafar confiança per presentar-me, optar a un lloc, lluitar per la mateixa responsabilitat. ¿Què puc donar als altres si no confii en mi mateix?

- El nom.

- Iddó sí, un bon nom, una bona etiqueta, una bona premsa ven, compromet, dóna confiança, anima, il·lusiona, entusiasma... però després se cerquen resultats, fets.

- Són necessàries tantes coses per a les arts del Culturisme?

- Hem de sortir de dins nosaltres mateixos i hem de fer "cultura", relació, distància i aproximació als altres: Vida! Tot a través d'un control físic quasi exhaustiu.

- Però el Culturisme tampoc no és la pedra filosofal...

- Mens sana i corpore sano.

- Ja. Fa segles que es dicta la sentència i cada vegada són més plens els

hospitals, les infermeries, els psiquiàtrics, la drogaaddició...

- Quan un fa el que pot i encara més, tampoc no es veu obligat a redimir tothom. La meua meta és entrenar, treballar a gust i... treure qualque atleta que destaquí sobre els altres. Un mite que arrossegui, que animi. Jo em faig enfora de la competició, i que competesquin els altres. Jo prepar els homes.

- Molt jove et veig per tenir tanta experiència per donar-ne als altres.

- Tenc un contracte i estic en un gimnàs que, des de l'u al deu, molt bé es pot catalogar, a Mallorca, amb un nou trenta. He d'intentar, amb tots els mitjans, posar-me a la seva altura.

Voler és poder, Francesc Xavier Jurado. T'ho desitjam de tot cor, aquells que a més de treballar per menjar, encara creim que "no només de pa viu l'home". Nou entre nosaltres, que sigui aquesta la teua gran oportunitat. (Fotos: Valeriano. Text: A. de V.)

En Pep Gonella té....

... un puput de cresta molla
que canta en foraster
i no té altra curolla
que sa d'embrutar paper.

Com que de merda el pinta
no és més que un merdós,
no com altres escriptors
que solen emprar sa tinta.

Dins es cos du més lletrada
que no té cap figural,
a sa llengua ha fet més mal
que no fa una mestralada.

Per confondre el proïsme
i fent es joc a Madrid
no tengué altre acudit
que inventar es gonellisme.

Mestre Arnau
Desembre de 1989

L'amo i la madona del Bar Leonés des Coll d'En Rabassa, bons amics del diari de s'Arenal.

Motociclisme

Gabriel Cabot, guanyador absolut de l'Enduro i, potser, el de Moto-cross

L'any 1989 ha estat un bon any per a Mallorca Motos i per al seu pilot, Gabriel Cabot. Guanyador del Campionat de Balears d'Enduro i campió o subcampió -encara no es sap- del campionat de Moto-cross de Balears. A més, també va provar sort al campionat de velocitat.

"Crec que no em puc queixar", ha declarat Gabriel Cabot, "haber guanyat el campionat de les Balears d'Enduro manejant una màquina de 125 cc, guanyant a altres pilots que partien com a favorits".

Pel que fa al campionat d'Espanya de Moto-cross, el pilot de Mallorca Motos ha dit que "per estar al nivell estatal és necessari

disposar d'uns mitjans molt elevats si es vol competir en igualtat de condicions amb els altres participants. Enguany he fet algunes carreres i no m'ha anat malament, però no pagava la pena continuar".

Els projectes per a enguany de Gabriel Cabot dependran dels mitjans econòmics amb els que pugui comptar: "Si el meu mànager troba pressupost, la idea és disputar el Campionat de les Balears d'Enduro i Moto-cross. També estic mirant de córrer al campionat estatal de velocitat en 125 cc, cosa que em fa il·lusió. La tercera opció, si no aconseguesc el mínim, és la retirada. D'aquí a unes poques setmanes ens haurem de decidir".